

FOTBAL

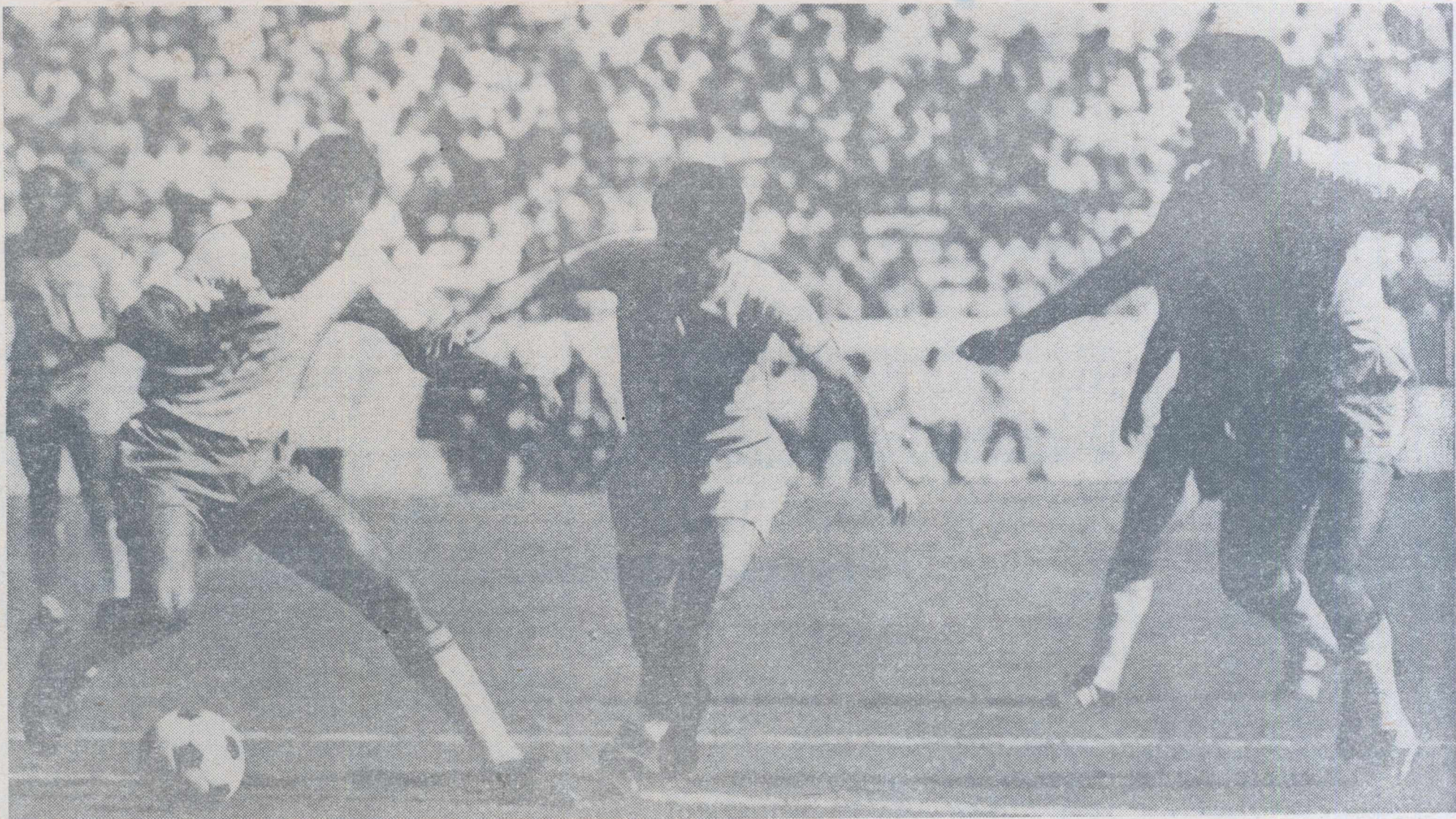
REVISTA
SĂPTĂMINALĂ

ANUL IX

412

MIERCURI
17 APRILIE 1974
8 PAGINI
2 LEIASTĂ SEARĂ
LA SAO PAULO

BRAZILIA — ROMÂNIA

GUADALAJARA, 1970. Primul meci dintre echipele reprezentative ale României și Braziliei s-a disputat acum aproape patru ani, în Mexic, în cadrul grupei a III-a a turneului final al Campionatului mondial. Echipa sud-americană a câștigat atunci cu 3—2, după un meci de o deosebită spectaculozitate.

În fotografie, o fază a aceluia joc: atacantul nostru Neagu, încearcă să pătrundă printre Piazza și Carlos Alberto.

Foto: Paul ROMOȘAN

ULTIMELE AMĂNUNTE

DIN CELE DOUĂ TABERE

SAO PAULO, 16 (prin telefon). Iată-ne cu o zi înaintea unei partide deosebit de importante pentru noua selecționată a României, aceea cu formația campioană a lumii, Brazilia. Fotbalul fiind aici sportul național, toate zările se îndreaptă azi la Sao Paulo sau sosite de la Rio de Janeiro,

lor au fost marcate de Pele (2) și de Jairzinho, iar cele ale învingătorilor de Dumitrache și Dembrovski. Se mai amintește, de pildă, că în timp ce din echipa braziliană de atunci mai sînt și acum șase jucători în lot (Carlos Alberto, Clodoaldo, Edu, Piazza, Jairzinho, Marco Antonio), din aceea a

CORESPONDENTĂ SPECIALĂ

publică pe spații largi avaneconice, articole și reportaje despre partida dintre formațiile pregătite de Mario Zagalo și Valentin Stănescu, la loc de frunte fiind și rîndurile care amintesc cititorilor de prima partidă Brazilia — România, disputată cu aproape patru ani în urmă la Guadalajara, în cadrul trecutei ediții a C.M. Se amintește, că cele trei goluri ale învingătorilor

României mai fac parte din lot, doar Dinu, Neagu și Lucescu.

Conștienți de misiunea dificilă pe care o au în față, fotbalistii români se pregătesc cu sîrg, luînd parte la antrenamente în fiecare zi. Stadionul „Morumbi” pe care se vor con-

Eftimie IONESCU

(Continuare în pag. 3)

PIATRA DE ÎNCERCARE

In orice împrejurare, echipa reprezentativă a Braziliei, multiplă campioană mondială, deținătoare a Cupei „Jules Rimet”, este o năcă tare pentru dinții fotbalului nostru. În această seară, la Sao Paulo, în a doua confruntare Brazilia—România, nu va fi și mai tare, pentru că gazdele se prezintă cu formația completă, pe cînd, „11-le” românesc nu va avea în teren tot ceea ce are mai bun sau, mai bine spus, tot ceea ce ar putea avea mai bun.

Teza înnoirii echipei noastre naționale este justă, dar modalitatea aplicării este discutabilă, absentele de ultim moment regretabile, mai ales că unele ar fi putut fi evitate, cu alte cuvinte, pregătirea echipei României ar fi trebuit să fie mai completă.

Această situație, rezumată pe scurt, nu încearcă scuze pentru un eventual rezultat nefavorabil în această noapte, însă o formație mai puternică a echipei noastre naționale ne-ar fi liniștit ceva mai mult.

Pe de altă parte, rezultatele înregistrate de echipa Braziliei în ultimele meciuri de verificare, cu Mexic (1—1), Cehoslovacia (1—0) și Bulgaria B (1—0) nu sînt deloc încurajatoare pentru deținătorii titlului mondial care nu și-au regăsit cadența din anii lor celebri. Zagalo caută formula ideală și din

bogata rezervă valorică braziliană rulează noi și noi jucători de valoare internațională, așa cum va proceda și în meciul cu România. Avînd în vedere aceste ultime rezultate minime ale campionilor mondiali, există în cercurile noastre fotbalistice, în momentul de față, părerea că brazilienii traversează o perioadă de criză și, ca urmare, jocul din noaptea de miercuri spre joi, nu ar produce prea mari dificultăți fotbalistilor români. Din fericire, jucătorii noștri gîndesc altfel. Ei s-au aflat la Sao Paulo, în ziua meciului Brazilia—Bulgaria B, au văzut transmisia televizată a partidei de la Rio de Janeiro și au constatat că valoarea și tăria echipei Braziliei n-au fost proporționale cu dimensiunea scorului. Ne-a spus-o la telefon trimisul nostru și ne-a adăugat că antrenorii și jucătorii iau toate măsurile pentru a da o replică dirză echipei Braziliei.

Infuzia de jucători tineri în lotul nostru reprezentativ are și avantaje, în primul rînd acela al curajului, al dorinței de afirmare. De aceea sperăm, debutanții anului 1974, împreună cu jucătorii mai experimentați, ca Dinu și Lucescu, ar putea menține creditul ce se acordă în prezent echipei de fotbal a României pe plan internațional. Acesta este aspectul cel mai important al întîlnirii cu echipa Braziliei și apoi, cu aceea a

Argentinei, dar în primul rînd cu Brazilia, o adevărată piatră de încercare pentru fotbalul nostru.

Sperăm să fie trecute cu bine aceste încercări pentru care s-au făcut sacrificii, cum sînt întreruperile campionatului pe o perioadă care echivalează aproape cu o vacanță competițională efectivă și absolvirea lui Cristache, pentru acte de indisciplină în preajma plecării în Brazilia.

Oricare va fi rezultatul sau rezultatele, problema căutării de talente mai în adîncul fotbalului nostru și, mai cu seamă, promovarea curajoasă a acestora ar trebui să devină o preocupare principală pe care antrenorii federației nu o realizează încă eficient. În mod special, ei se feresc să pună față în față, în jocuri publice, două echipe reprezentative de „probabili” și „posibili”, de teamă să nu aibă încurcături în planurile lor prestabilite. De aceea, și echipa națională se pregătește în mod frecvent cu echipe orașenești, de Divizia C sau maximum B, în loc să se ofere posibilitatea unei concurențe între candidații la tricolorul național.

Oricum va fi rezolvat acest turneu, va trebui să privim înainte, curajos, folosind tot ceea ce este talent și dorește să fie de folos, cu trup și suflet, fotbalului românesc.

Aurel NEAGU

In seara zilei de marți, 9 aprilie, portarul Iorgulescu descindea pe Aeroportul Băneasa, venind de la Arad. Cu numai patru ore în urmă, IORGULESCU era un om liniștit, care se plimba cu fetița lui pe malul Mureșului. Pe neașteptate, însă, a fost chemat la club, unde a fost anunțat — nici mai mult, nici mai puțin — că va trebui să plece în... Brazilia, împreună cu echipa națională.

După ce a depășit minutele de perplexitate, pe care le-a definit atît de plastic — „mi s-au tăiat picioarele” — Iorgulescu și-a făcut valiza și a plecat spre aeroport. Se gîndea că va trebui să se prezinte la Federație, pentru a afla toate amănuntele legate de includerea lui neașteptată în lotul cel mare. În momentul în care scara avionului a ajuns la nivelul ușii, Iorgulescu era încă obsedat de dificultățile care-l așteptau în drum spre federație. Dar, cînd a coborît ultima treaptă a scării, l-au întâmpinat Valentin Stănescu și coechipierul său Kun, veniți special de la Snagov. Această întîlnire a însemnat o mare ușurare pentru portarul chemat la lot, în locul lui Răducanu. Iorgulescu l-a îmbrățișat imediat pe Kun. Era în acest gest o încercare de a învinge emoțiile care îl copleșiseră.

„Snagov. Joi, 10, după amiază. „Tricolorii” se antrenează în compania Unirii Tricolor. Repriza a II-a. În poarta echipei naționale se află Iorgulescu. Reporterul, aflat în mare criză de timp — imediat după meci, lotul pleacă direct la cantonament, peste lac — se apropie de poarta lui Iorgulescu. Va încerca un interviu „din mers”, lipit de bara stîngă a porții.

— Cum te simți, Iorgulescule?

— Sint foarte emoționat. Totul a venit atît de repede. În noaptea asta, la Snagov, n-am dormit nici un minut. M-am sculat din pat, pe la 6, am ieșit și am început să fac un program de inviorare, ca să treacă mai repede timpul. Dacă voi juca împotriva Braziliei nu voi fi mai emoționat decît în acest moment. De fapt, visul meu s-a împlinit. Meciul cu Brazilia, dacă îl voi juca, va fi o altfel de emoție.

— Nu înțeleg prea bine.

— Trebuie să înțelegi. Pentru un portar care a fost tot timpul omul nr. 2, e teribil să afle că e chemat la lot. Tot ce vine după aceea nu poate să semene cu momentul cînd conducătorul secției noastre, nea Florea, mi-a spus: „Și-acum, frate Iorgule, te-aș ruga să șezi pe scaun, ca să-ți spun ceva”: Cînd am auzit vorba asta, m-am gîndit la o nenorocire. Și cînd colo, a venit cea mai mare bucurie din viața mea! Iată de ce cred că emoția firească din meciul cu Brazilia — repet, dacă voi juca — nu se poate compara cu șocul...scaunului.

— Cîți ani ai?

— Împlinesc 28, în Iulie. Știu că mă veți întreba și în legătură cu înălțimea. Mă întreabă toată lumea. Cu un fel de îngăduință. Vă rog să notați că am 1 m și 745 mm, ca să fiu foarte exact. Am impresia că și Valentin Stănescu are înălțimea mea, așa că nu-i bai.

— De cît timp ești portar?

— De 23 de ani. Nu m-a tentat niciodată un alt post într-o echipă de fotbal. De la 5 ani sint portar...

„Un atac neașteptat al Unirii Tricolor mi-l fură pe Iorgulescu. Portarul își încheie acțiunea, îmbărbătindu-l pe Antonescu: „Bine, Mitică!” Cînd se întoarce în poartă, își dă seama că sint oarecum surprins de această familiaritate față de veteranul echipei noastre.

— Îl cunosc de mult pe Antonescu. Și eu sint, într-un fel, un veteran. Am o fetiță de trei ani și jumătate. Pe toate băieții ăștia îi cunosc foarte bine, deși n-am prea apărut în presă.

— Rămăseseși la vîrsta de 5 ani...

— Da. M-am născut la Bușteni. Timp de 10 ani am locuit pe Valea Prahovei. Ne-am mutat în București, în Balta Albă.

INTERVIUL SĂPTĂMÎNII

la drum. M-au chemat cei de la Petrolul. Am așteptat vreo trei ore și jumătate în antecameră. Mișu Ionescu ar fi vrut mult să mă legitimeze. Voia să se lase. Intre timp, însă, a trecut prin cameră președintele Pantilie, s-a uitat la mine, și-a dat seama că am 1,745 m și mi-a spus ceva în doi peri, care m-a făcut să mă duc la gară.

— Ce a urmat?

— Metalul. Aproape doi ani. Pînă la meciul de cupă cu U.T.A., la Drobeta Turnu Severin. După joc, antrenorul Dumitrescu s-a apropiat de mine și mi-a spus că ar vrea mult să vin la Arad. După cîva timp, U.T.A. a venit după mine, la București. Dar nu mai era Dumitrescu la conducerea echipei. Toma Jurcă, noul antrenor, m-a incredințat secundului, Liviu Coman, care, ca să fiu sincer, m-a făcut portar. Abia la U.T.A. mi-am dat seama ce este fotbalul mare. Și abia la U.T.A. mi-am dat seama cum e treaba asta cu lucrul portarului. Liviu Coman a muncit enorm cu mine, numai și numai în condiții de joc. La ce bun să antrenezi un portar prin șuturi de la 16 m, cînd asemenea șuturi se trag cel mult unul sau două pe meci?

„Iorgulescu țîșnește spre mijlocul porții. O rapidă combinație a Unirii Tricolor se încheie cu un șut neașteptat. Portarul arădean plonjează, iar mingea trece pe sub el. Mă simt vinovat. Îmi dau seama că interviul e principala cauză a golului. Iorgulescu se întinecă la față: „Ce mult mă doare acest gol! A fost suficient să nu fiu atent o clipă, pentru ca totul să se dea peste cap. Îmi vine să mă arunc cu

IORGULESCU

„VIAȚA PORTARULUI E UN LUNG ȘIR DE ÎNCERCĂRI”

— Unde ai început fotbalul?

— La Dinamo. Am citit în tramvai ceva în legătură cu o selecție de copii. Mama m-a încurajat, sperînd că intrarea mea într-un club de sport o să mă reducă din cheltuielile pe care le făcea pentru tenisi și cămăși. La acea selecție am avut în față un atac cu Radu Nunweiller, Cristian Gașu și Mireea Stoiculescu. Ei erau mai vechi, cu un an sau doi. Au tras în mine ca într-un dușman de pe alt maidan. Se vede, însă, că m-am descurcat, pentru că am rămas la Dinamo. Am lucrat, între timp, cu nea Fane Stănculescu. Am apărut și cîteva șuturi ale lui Baralki. Ce jucător extraordinar o fi fost Gussy-baci! N-am pomenit fotbalist care să dicteze cu atîta precizie punctul prin care mingea va intra în poartă.

— Cît timp ai rămas la Dinamo?

— Aproape 8 ani. Am fost vreo două duminici rezervă lui Dăcu. Dar despre rezerve nu se prea scrie. Apoi am plecat la Galați. Am stat trei ani la Politehnica. Aș putea spune că tot un portar, nea Petrică Rădulescu, antrenorul nostru, mi-a deschis drumul. M-a și trimis la lotul de tineret. După trei ani, în care timp am făcut o școală tehnică, am trecut la F. C. Galați. Dar nu se lega mare lucru. Și iar am pornit

capul în bară! Dar, peste cîteva secunde, pare din nou liniștit.

— Ce portari îți plac?

— La început mi-au plăcut spectaculoșii. Apoi am trecut la stilul lui Banks. Principala armă a unui portar este sobrietatea. Adică exact ce n-am făcut eu acum, acceptînd să stau de vorbă cu dv., fie și în timpul unui joc de antrenament. Ce rău îmi pare de golul primit! Dar n-am ce face. Viața portarului este un lung șir de încercări. Așa-mi trebuie! De fapt, trebuie să vă mulțumesc. Am să mai am o noapte albă, sint sigur, și apoi am să mă liniștesc de tot.

— Ce zici de Răducanu?

— Dacă ar fi lucrat cu Liviu Coman, ar fi fost, sint sigur, cel mai mare portar al Europei. Are calități extraordinare. Îmi pare rău că nu pleacă, deși s-ar putea spune că aș fi ipocrit.

— Care a fost cel mai mare meci al tău?

— Pentru un portar care apără de numai 8 luni în Divizia A, e foarte ușor să răs-pundă. Cele mai bune meciuri ale mele sint cele în care am luat 10. Trei în tur și unul în retur. Dar ce importantă mai au acești patru decari...cînd am luat golul ăștia blestemat... un gol care mă îndeamnă să nu dau ochii cu Valentin Stănescu... V-am spus eu: viața portarului e un lung șir de încercări...

Ioan CHIRILA

SUB SEMNUL LUI 1 MAI

La sfîrșitul săptămîinii trecute a avut loc, în prezența secretarului general al partidului, președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, consfătuirea activului de partid și de stat din ministere și instituții centrale. Reunind la lucrările sale peste 3.000 de participanți, consfătuirea a ilustrat încă o dată practica profund democratică a partidului nostru de a supune discuției largi a oamenilor muncii problemele care privesc mersul înainte al țării, de a organiza sistematic foruri ample de dezbătere a activității din diferite sectoare ale vieții sociale, pentru determinarea căilor de perfecționare necontenită a acesteia.

Prilejuind o analiză multilaterală și exigentă a activității des-

în aceste zile, contextul general în care s-a înscris rodnică activitate a poporului nostru a fost dominat de apropierea marii sărbători a lui 1 Mai. Potrivit unei vechi și frumoase tradiții, Ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc este întîmpinală, în întreaga țară, prin noi și importante succese obținute pe frontul producției materiale, prin dorința marcată a fiecărui om al muncii de a îndeplini și depăși planurile, angajamentele asumate.

Sub semnul Armîndonilor dar, mai ales, în ambianța de puternică efervescență determinată de marile evenimente politice ale acestui an — împlinirea a trei decenii de la Eliberare și cel de al XI-lea Congres al Partidului — a înregistrat ritmuri noi, trepidante, întrecerea socialistă lansată la începutul acestui an. Sintem coti-

AGENDA POLITICĂ

fășurate de aparatul central de stat pentru îndeplinirea sarcinilor ceri revin din hotărîrile Congresului al X-lea și Conferinței Naționale ale P.C.R., consfătuirea a fost în mod strălucit încununată prin importanta cuvîntare rostită la încheierea lucrărilor de către tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Ilustrînd o dată mai mult spiritul înnoitor, profundizmea și cutezanța gîndirii, principalitatea partinică și deplină cunoaștere a realității — trăsături caracteristice conducătorului partidului și statului nostru — cuvîntarea s-a constituit într-un nou și însemnat document, într-un cuprînzător program concret de activitate, în care sint indicate cu claritate sarcinile de bază, experiențele pozitive și neajunsurile ce se cer îndepărtate, direcțiile fundamentale de acțiune spre care trebuie să-și îndrepte atenția organele colective de conducere și organizațiile de partid din ministere și instituții centrale pentru a-și ridica întreaga activitate la cote superioare de valoare și eficiență, la nivelul cerințelor actuale și de perspectivă ale societății noastre.

dian martorii unor noi și frumoase îndepliniri ale minerilor și siderurgistilor, ale chimistilor și electroniștilor, urmărîm cu admirație eforturile, uneori eroice, făcute de oamenii ogarelor, spre a da pămîntului apa necesară cu care această primăvară n-a fost prea generoasă. Toate acestea sint consacrate unui nobil scop unic: îndeplinirea înainte de termen a Cincinalului, îndeplinirea angajamentului patriotic luat în fața partidului, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Acordîndu-și cadențele la acest mars, tineretul sportiv al patriei a ținut să adauge și el cîteva flori la marea buchet al realizărilor poporului nostru. Evoluțiile din ultima vreme ale sportivilor români au fost marcate de o serie de prestigioase succese obținute de handbaliști, atleți, scrimeri, rugbiști, jucătorele de tenis de masă, subliniind dorința fermă de a răspunde prin fapte grijii părintești cu care partidul și statul nostru ocrotesc mișcarea de educație fizică și sport, atenției de care se bucură această activitate.

■ ■ ■ ■ ■

C. IONESCU (IASI): „B”-ul ÎN ATENȚIA GENERALĂ... ● Cu cît se va apropia mai mult de ultima sa parte, campionatul Diviziei B va deveni un „sublot” mai ales în subsolul clasamentelor, acolo unde se vor decide cele patru retrogradante din fiecare serie. Cîineva ar trebui să stea cu ochii pe acest campionat, pentru că buna lui desfășurare pînă la capăt s-a suferit, soarta echipelor care-l vor părăsi să fie decisă prin mijloacele pure ale întrecerilor sportive...”

— Acel CINEVA de care amintim nu poate fi — considerăm noi — decît forul de specialitate. El trebuie să se îngrijească de bunul mers al lucrurilor și în acest campionat care, într-adevăr cu cît se apropie de final, lupta de la ambele extremități ale clasamentelor va căpăta accente dintre cele mai tăioase. De aceea F.R.F. trebuie să delege la meciurile tari hotărîtoare pe cei mai buni arbitri din țară, să trimită observatori federali care să vegheze ca respectivele confruntări să se desfășoare corect. În ceea ce ne privește, vă asigurăm stimulare tov. Ionescu, că, așa cum am făcut-o și pînă acum, din coloanele revistei — din paginile rezervată eșalonului secund — nu vor lipsi relatări de la cele mai importante meciuri ale Diviziei B.

A. BRADEA (DEJ): **CAPITOL TRIST:** ● „Fotbalul e marea mea pasiune, iar echipa pe care o simpatizez este Rapid. E ade-vărat, nu mi-a oferit ea prea multă satisfacție în acest campionat, dar eu tot cu Rapid sînt. Personal aș vrea să știu totul despre gîndirea, dar fiind convins de faptul că totul despre Rapid n-ar încăpea decît în vreo două trei volume, îmi voi rezuma rugămintea de față doar la un capitol din istoria echipei, poate cel mai trist dintre toate: finala Cupei cu Arieșul Turda. Cum a ajuns atunci Rapid în finală și ce echipă a ratat acea „Cupa”?... — Pînă în finala ace-

ea de pomină, Rapidul a ajuns pur și simplu galopînd. După ce a întrecut cu 3-1 pe Metalul București în „sălsprezecimi”, în „optimile” de finală a învins (tot 3-1) la Constanta pe Petrolul Ploiești. Au urmat „sferturile” de finală și Rapid a jucat la Ploiești cu Steagul roșu. Scor: 5-1. „Semifinalele” l-au adus în față un adversar de temut — C.C.A. Partida s-a disputat la București și gînduștii dv. au învins cu 2-0. În finală, însă, formația Dunău — Greavu, Macri — Langa, Motroc, Koszka — Kraus, Balint, Ozon, Georgescu, Dugheru (Văcaru), deși a condus cu 1-0 (gol marcat de Georgescu, în min. 24) n-a reușit să depășească modesta dar ambițioasă echipă din Turda în fața căreia a cedat cu 1-2 (Băluțiu antrenorul de azi de la „U”, marcînd cele două goluri, în min. 50 și 51!). Nu e unica ispravă de acest fel din istoria de o jumătate de secol a echipei bucureștene. Rapid a mai „sinco-pat” și după aceea în dispute cu adversarii la fel de modești dar, bălăioși, ca Arieșul Turda. Astfel, jucători ca Răducanu, Pop, Năsturescu, Dan, Codreanu, Neagu, Dinu, Lupescu n-au reușit să treacă „hopuri” ca C.I.L. Gherla și Foresta Fălticeni, dar eșecurile n-au mai avut loc în finală la un pas de Cupa României pe care Rapidul a cîștigat-o de-a lungul existenței sale, totuși, de opt ori.

I. CIOCAN (SIRETEL — IASI): **O REZOLVARE TREBUIE SĂ EXISTE:** ● „Sint profesor de matematică la Șe generală din comuna Siretel

unde am fost repartizat nu de mult. În această timp, însă, pasiiondu-mă și fotbalul, am făcut cursurile necesare și am devenit arbitru de fotbal, avînd pînă acum la activ peste 300 de meciuri arbitrate. Dar, de ce vă scriu? Fîntru că din momentul cînd am venit la Siretel — 20 km de Pasaun, 100 km. de Iasi — cu toate că am solicitat în repetate rînduri colegiul județean Iasi, nu m-a mai delegat la nici un meci. Motivul invocat este că nu particip la ședințe. Bine, dar cum să particip, aflîndu-mă la o distanță atît de mare de Iasi? Spuneți-mi ce să fac?... — Mai mult decît să intervinem pe această cale a „dialogului”, pe lingă colegiul județean Iasi nu putem face nimic în plus. Sintem siguri, totuși, că președintele acestui colegiu apreciatul arbitru Mircea Rotaru, va căuta și va găsi o rezolvare a situației dv. și că, în scurtă vreme, veți fi din nou delegat, măcar la partidele din campionatul județean.

PE SCURT

● **I. Suctu** (Cîmpia Turzii): Mihai Adam a fost și este unul dintre cei mai corecți jucători ai noștri. Nu ne amintim să fi primit vreo suspendare; **D. Emilian** (Timișoara): Mulțumim pentru frumoasele cuvinte de laudă referitoare la conținutul nr. 409 al revistei noastre; **I. Popescu** (Băile Herculane): doi ani; **G. Bălteanu** (Iasi): 1. Nici un jucător n-a primit 7 etape suspendare pentru o vină ca aceea a lui Mireea Sandu, eliminat în partida Sportul studențesc — Dinamo. 2. S-a scris suficient despre arbitrajul lui C. Manușaride în meciul acela de la Timișoara; **N. Crivăț** (Tulcea): Lui Dumitrache și lui Răducanu le putez scrie pe adresa cluburilor lor, Dinamo (Șos. Stefan cel Mare, nr. 7-9) și, respectiv, Rapid (calea Gîulesci nr. 18).

NEOBISNUITA PAUZĂ INTRACOMPETIȚIONALĂ ȘI IMPLICAȚIILE EI

De aproape zece zile, întrecerea formațiilor din primul eșalon divizionar a ieșit din actualitate. Apriga dispută pentru puncte și pentru un loc mai bun în clasament s-a întrerupt și un fel de „armistițiu”, de trei săptămâni, a transferat preocupările echipelor noastre frunțase din sfera mizei competiționale, din nou, în ceea ce pregătirilor. În același timp, prim planul activității fotbalistice de performanță a fost preluat de temerara expediție a lotului reprezentativ, dincolo de ocean și campionatul, aflat în plină desfășurare, a intrat astfel într-o neobișnuită vacanță.

Este bine sau e rău acest lucru? Iată o întrebare căreia este greu a i se da un răspuns ferm acum, dată fiind nu numai necesitatea respectării unei anumite ritmicități competiționale pe plan intern, ci și obligația acordării unei priorități de facto intereselor lotului național, într-un moment de mare însemnătate pentru realizarea unei structuri de echipă și pentru omogenizarea acesteia, în condițiile unor teste de dificultate majoră.

Și totuși, pentru că orice întrerupere a campionatului, indiferent de durata sa, nu este lipsită de o serie de implicații imediate și ulterioare, pentru că în cazul nostru există și unele circumstanțe cu totul deosebite, ni se pare util a face, acum, câteva scurte considerații pe marginea evenimentului în sine cu intenția de a-l încadra mai bine în contextul unor măsuri actuale și de viitor. În această idee, va trebui să plecăm de la datele pe care ni le oferă însăși desfășurarea întrecerii divizionare A, la ora prezentului și să menționăm, printre altele:

1. nivelul calitativ nesatisfăcător în ansamblu al meciurilor din prima treime a returului;
2. tendința de echilibrare a valorilor colective, pe o treaptă ce nu depășește mediocritatea;
3. intrarea relativ lentă a echipelor în formă sportivă.

Și acum să privim puțin clasamentul, care, la o mai atentă analiză, ne arată ca marca majoritate a echipelor (12) au obținut în medie, în primele șase etape ale acestui sezon, 50 la sută din totalul punctelor posibile, ceea ce confirmă nota de echilibrare a întrecerii. De asemenea, va trebui să observăm că din plutonul divizionar A s-au desprins trei formații (Dinamo, Steagul roșu și U.T.A.), printr-o comportare constantă bună, apropiată de randamentul lor normal, în timp ce alte trei echipe (Steaua, A.S.A. și Politehnica Iași) manifestă scăderi evidente față de posibilități și de nivelul realizărilor din toamnă.

De aici și concluzia că, în momentul în care a intervenit întreruperea activității oficiale, după etapa a XXIII-a, campionatul primei noastre divizii nu și găsisese cadența. Mai precis spus, era într-o fază în care echipele începeau, treptat, să intre în formă. Ne gândim la faptul că Jiul, Universitatea Cluj, Sportul studentesc, C.F.R., Sport Club și Petrolul manifestau în ultimele lor evoluții accentuate tendințe de aliniere la grupul celor trei protagoniste ale sezonului de primăvară, Dinamo, Steagul roșu și U.T.A. Ceea ce înseamnă că vacanța aceasta, intervenită în plină desfășurare a returului, coroborată cu durata mare a întreruperii competiției, ar putea avea repercusiuni neplăcute în desfășurarea ulterioară a campionatului.

Faptele sînt însă consumate și a mai continua acum cu ce era mai bine de făcut și ce nu, ar însemna o inutilă pierdere de timp. De aceea socotim necesar a privi, mai curînd, înainte și a ne strădui ca efectele acestei neobișnuite vacanțe să fie dirijate pe calea îmbunătățirii pregătirii echipelor, în așa fel încît reluarea întrecerii, la 28 aprilie, în condițiile unui veritabil maraton fotbalistic să ne ofere, am dori, un plus de calitate. În acest sens merită a fi subliniată orientarea metodică a conducerii tehnice a formației Sportul studentesc, care și-a propus, în cele trei săptămîni de întrerupere a activității oficiale, un bogat program de meciuri care să permită jucătorilor nu numai păstrarea ciștigurilor de instruire, individuală și colectivă, dobîndite pînă acum, ci și obținerea unei forme sportive corespunzătoare marilor obligații în perspectiva campionatului.

Desigur, nu credem că, în aceste împrejurări, ar putea fi totuși cineva care să nu înțeleagă imperativul unui astfel de moment. Problema care se pune nu este numai aceea ca toată lumea să lucreze, ci cum să se lucreze, înțelegînd prin aceasta priceperea antrenorilor de a găsi cele mai bune soluții în pregătirea echipelor lor și, în același timp, atitudinea jucătorilor de a se înscrie total în marile obligații pe care le incumbă performanța.

Mihai IONESCU

ASTĂ SEARĂ LA SAO PAULO

(Urmare din pag. 1)

frunța cele două echipe, miercuri de la ora 21 (ora 2 noaptea, ora Bucureștiului).

În legătură cu meciul de miercuri noaptea, celebrul jucător brazilian Jairzinho ne-a declarat:

„Se știe că în grupa de la Guadalajara, echipa României ne-a încomodat alit ca scor cît și ca joc. Eu personal am fost atunci foarte încomodat de adversarul meu direct, Mocanu și — judecînd după apărarea prezentată atunci de români — consider că nici de data aceasta nu voi avea o treabă ușoară. Mă aștept însă ca jocul cu România să fie mai spectaculos decît cele pe care le-am susținut recent cu Cehoslovacia și Bulgaria B, dat fiind că tehnica individuală a românilor este mai spectaculoasă iar temperamentul lor mai viu. Dacă vom vedea un fotbal mai ofensiv, mai deschis, din partea partenerilor noștri de întrecere, publicul din Sao Paulo va fi satisfăcut. Echipa Braziliei (cu excepția dificultăților în găsirea unui înlocuitor pentru Gerson) a început să urce treptele forme sportive și de aceea sper într-o victorie și un joc frumos”.

Iată acum și o declarație a lui Lucescu:

„Angajăm una dintre cele mai grele partide din istoria selecției noastre, deși meciul are caracter amical. Brazilienii au declarat în repelate rânduri că în aceste meciuri pe teren propriu nu se gîndesc nici la înfrîngere nici la meci nul. Noi intrăm cu mulți tineri în formație, dar am reușit să-i cunosc în ultima vreme și sînt sigur că ei vor ști să-și învingă tracul și să facă față jocului. După cum noi, cei mai vechi, trebuie să ne întrecem pe noi înșine pentru a asigura încă din start echilibrul

echipei. După părerea mea, primele 15-20 minute de joc vor fi decisive pentru întreaga desfășurare a partidei. În debutul meciului, noi va trebui să jucăm foarte prudent pentru a bloca cursele fundașilor laterali care vin frecvent în atac, iar apărarea noastră imediată va trebui să anihileze combinațiile tactice rafinate pe care le execută jucătorii de pe centrul terenului cei mai virtuozii ai Braziliei. Sper într-o comportare demnă a echipei noastre, cu toate dificultățile provenind din valoarea adversarului ca și din conjunctura în care se află naționala noastră”.

Iată formațiile anunțate de antrenorii Valentin Stănescu și Zagalo:

• ROMÂNIA: Iorgulescu — Anghelini, Antonescu, Sameș, Cristache — Georgescu, Dinu, Iordănescu — Lucescu, Kun, Marcu.

• BRAZILIA: Leao — Ze Maria, Ferreira, Piazza, Marinho — Clodoaldo, Ademir da Guia, Rivelino — Jairzinho, Leivinha, Edu.

În privința formației gardă, Zagalo a făcut totuși precizarea că s-ar putea produce modificări de ultimă oră.

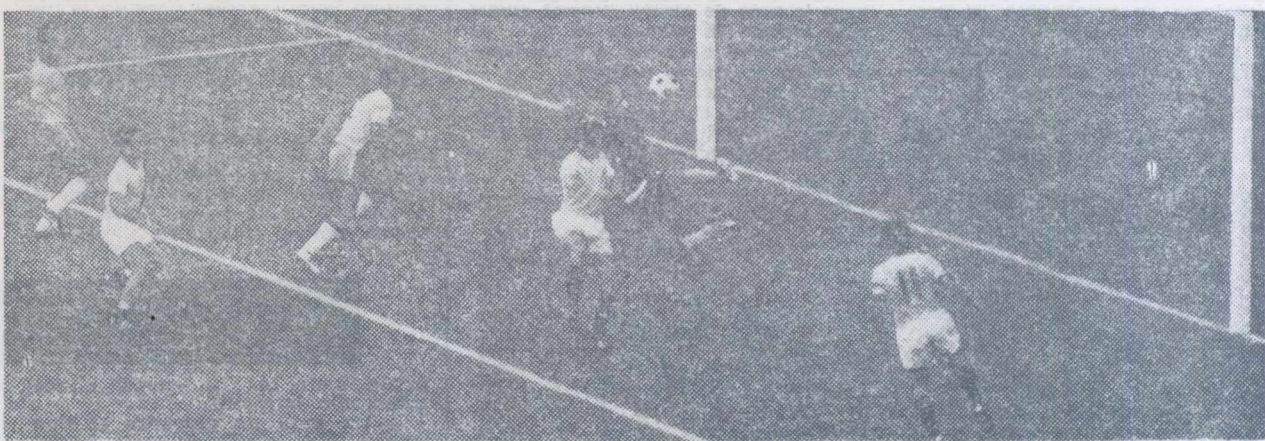
După calculele organizatorilor se contează pe prezența în tribune a circa 70-80 000 de spectatori, deși capacitatea stadionului este de circa 120 000. Este însă zi de lucru, ceea ce de obicei se resimte în rețete chiar la meciuri interțări.

Întîlnirea va fi condusă de o brigadă internațională de arbitri, compusă din: la centru Robert Wurz (Franța), la tuse Patrick Patridge (Anglia) și Miguel Comesana (Argentina).

GUADALAJARA, 1970. — Din centrarea lui Sătmăreanu, DEMBROVSKI reia cu capul pe lingă portarul Felix, marcînd al doilea gol al echipei României în partida cu Brazilia.

Vor reuși astăzi seară, la Sao Paulo, jucătorii noștri să perforeze poarta campionilor mondiali?

Foto: Paul ROMOȘAN

MOTIVE DE REFLECȚIE PENTRU NAȚIONALĂ DE JUNIORI

TURNEUL DE LA CANNES

Înființat în 1950, festivalul internațional de juniori de la Cannes a cunoscut an de an o dezvoltare tot mai frumoasă. Și cu toate că turneul de juniori de aici, de pe Coasta de Azur, a fost copiat și la Monaco, Roubaix și Saint-Malo, pentru această a 23-a ediție participante s-au pregătit în mod special. Echipa Mexicului, debutantă la acest turneu, a făcut un stagiul special înaintea venirii în Franța, Brazilia s-a acomodat într-un miniturneu european propunîndu-și forma maximă la Cannes, acolo unde cîștigase ultimele trei ediții consecutive. Naționala României, venise la acest turneu după o „probă de foc”, cea a calificării în turneul U.E.F.A., după un foarte greu program de pregătire, cu 12 partide în ultima lună și jumătate. Și dacă nu ne așteptăm ca elevii lui C. Ardeleanu și I. Voinescu să repete performanța din 1969, cînd au cîștigat competiția, avînd în vedere că mai toate celelalte echipe (excepție au făcut Franța, Mexic și U.R.S.S.) au avut în formație jucători de 19 ani, ne gîndim cel puțin la o evoluție bună, pe măsura posibilităților etalate anul acesta. Echipa noastră însă a ocupat în final un modest loc 7, după ce a pierdut primul meci

cu Italia (0-1), cînd a jucat bine în repriza secundă, dominînd autoritar, după o înfrîngere cu Ungaria (1-2) în urma unui joc „obosit”, și o victorie în ultima partidă (2-1 cu U.R.S.S.) cînd am remarcat doar finalul de partidă. De la acest turneu credem că naționala noastră de juniori a învățat foarte multe. În primul rînd, lecția angajamentului fizic predață convingător de reprezentativele Franței, Olandei, Italiei și Mexicului; apoi „subiectul” jocului fără minge etalat de Brazilia, Franța, Ungaria și Olanda. Sigur că echipa noastră are și circumstanțe obiective pentru acest loc 7, și ne referim în special la oboseala programului anterior, al cărui punct final era dubla înfrîngere cu R. F. Germania. Dar, anumite realizări individuale ale lui Grosu, Leac, Vîrceanu, Agiu, Popa și în special ale lui Hurlo

(care a primit cupa pentru cel mai bun jucător român), trebuie să producă declanșarea necesară în cadrul ECHIPEI. Pentru că peste o lună, în Suedia va începe turneul final U.E.F.A.I.

Această a 23-a ediție a turneului de la Cannes, cîștigată de Brazilia pentru a patra oară consecutiv, după o finală nu tocmai spectaculoasă (3-1 cu Olanda), a demonstrat că fotbalul înregistrează și la nivelul juniorilor un interes major. Realizările deosebite pe planul tacticilor de joc și a pregătirii fizice a majorității echipelor invită la o analiză atentă a jocurilor acestui turneu care, — după cum a reieșit din discuțiile de la Cannes în rîndul specialiștilor — prefigurează un viitor campionat mondial de juniori, ce pare tot mai aproape. Jocurile acestui turneu în care am remarcat clasa brazilienilor, maturitatea olandezilor și a naționalei franceze și marea angajare în joc a marilor echipe au învins sau învingătoare, ne fac să credem că se va realiza în curînd o competiție mondială rezervată juniorilor.

Mircea M. IONESCU

ECOURI LA PLENARA COMITETULUI FEDERAL

REGLEMENTĂRI ÎN ACTIVITATEA ANTRENORILOR

fesiei de antrenor, rezumîndu-ne la a enunța cîteva din prevederile sale de principiu care aduc noutăți sau care ni se par mai semnificative.

Retinem mai întîi că această calificare se acordă numai absolvenților secției cursurilor postliceale de antrenori, organizate de F.R.F., absolvenților I.E.F.S. și ai F.E.F. cu specializare fotbal și — în fine — absolvenților cursurilor speciale organizate de federație.

Prin noul regulament se înlătură o lacună existentă pînă acum, aceea a împărțirii antrenorilor alți în categorii cît și în grupe de clasificare, sistem care a creat confuzii și la care, în anii trecuți, federația a recurs pentru a avea un instrument de control asupra angajărilor de antrenori la echipele de Divizia A și B. angajări care aveau (sau, mai bine zis,

care trebuiau să aibă...) la bază grupa și nu categoria. Noul regulament statuează ca unică clasificare numai categoriile, de la a IV-a la I, treptele respective pînă fiind fixate pe bază de examene practice, de teorie și metodică, de stagii.

O altă importantă prevedere se referă la perfecționarea antrenorilor, măsură firească, logică, în concordanță cu întregul ansamblu al vieții noastre sociale, prin aceasta urmîndu-se menținerea gradului de cunoștințe al antrenorilor la nivelul cerințelor moderne, înarmarea lor periodică cu cele mai noi cercetări ale metodicii de specialitate.

Trebuie să recunoaștem că în ceea ce privește angajarea antrenorilor la Divizia A a existat, multă vreme, un regim al... întîmplării, o lăghetă dăunătoare.

chestiunea fiind guvernată mai mult de bunul plac al conducătorului x sau y al unui club, de principii „ochilor frumoși” ai solicitantului, ajungîndu-se ca, adesea, echipe de mare performanță să fie încredințate unor antrenori, binevoitori poate, dar care nu aveau pregătirea, capacitatea necesară. Noul regulament pune ordine și în acest domeniu, precizînd că la Divizia A au dreptul să funcționeze numai antrenorii care îndeplinesc următoarele condiții: au minimum categoria a II-a; au antrenat cel puțin doi ani la Divizia A; ca secund sau doi ani la Divizia B; promovează cursurile centrale de perfecționare. Reglementări de același gen sînt prevăzute și pentru antrenorii celorlalte eșaloane divizionare.

Pentru curmarea instabilității antrenorilor, cu repercusiunile sale

negative asupra bunei desfășurări a muncii temeinice de instruire, se aduc, de asemenea, reglementări precise. De exemplu, contractele la A, B și C se încheie pe minimum 2 ani, cu viza Colegiului Central, iar la centrele de copii și juniori pe minimum 3 ani și pe bază de concurs. Iar rezilierea contractului înainte de acest termen poate avea loc numai în caz de boală care nu permite exercitarea profesiei, în caz de renunțare la practicarea profesiei sau de abateri grave de la morală și etica sportivă sau de la prevederile Codului Muncii, constatate ca atare de către F.R.F.

În acest fel, alit cluburile, cît și antrenorii sînt invitați să deschidă bine ochii atunci cînd angajează sau se angajează, pentru că noua reglementare pune capăt bunului plac al unora și poștei de peregrinări a altora.

Dar, probleme legate de activitatea corpului de antrenori vor mai găsi în curînd locul în coloanele revistei noastre...

Radu URZICEANU

CAMPIONATUL ESTE ÎNTRERUPT, DAR LUPTA PENTRU TITLU ȘI CEA PENTRU EVITAREA R

REPORTAJELE NOASTRE LA CEI DOI „POLI” AI CLASAMENTULUI DIVIZIEI A VĂ DEZVĂLUIE SPERANȚELE ȘI TEMERILE A PATRU ECHIBE AFLATE ÎN POSTURI DIFERITE

UNIVERSITATEA CRAIOVA

„TITLUL SE DECIDE ÎNTRE 28 APRILIE ȘI 12 MAI”

În drum spre „Centralul” craiovean, unde liderul campionatului avea antrenament, n-am putut rezista tentației de a trece prin colț pe la „Minerva”. Acolo, lângă chioșcul de ziare, erau prezenți, ca întotdeauna, vreo 14-15 „sufletisti” ai Universității. Și tot ca întotdeauna, discutam probleme ale fotbalului, ale echipei lor favorite, ale naționalei. Orice afirmație a oricărui dintre cei prezenți punea la 15 creiere la contribuție, replicile în-crușându-se cu repeziune. În momentul cînd ne-am apropiat de grupul acela pestriț, problema dezbătută cu ardore se numea „Lung și Cămătaru”, chipurile, noile achiziții ale Universității.

Dar, despre Lung și Cămătaru, vom relata mai târziu, după sondajul ful-

pionalul, n-aș mai juca nici un minut”.

Jocul s-a reluat cu Oprea în poarta „albaștrilor”, încasînd și el gol după gol din partea unui atac cu Tarălungă, Oblemenco și Niță în mare vervă. La terminarea partidei, antrenorul Constantin Cernăianu ne-a dezvăluit, în sfîrșit, „enigma” Boc:

— Aud că a plecat azi, la București, să filmeze. Asta-mi trebuia mie acum, filmare! E supărător cum u-nora le arde de aiureli, tocmai atunci cînd trebuie să muncim cu toții, pe birouri, pentru a realiza o performanță unică în istoria echipei...

Puțin mai târziu, calmîndu-se după subiectul Boc, antrenorul care a propulsat Universitatea Craiova în virful piramidei primei divizii, ne-a vor-

ÎNCREDEREA ÎN REEDITAREA PERFORMANȚEI DE ANUL TRECUT CÎȘTIGĂ CU 9-5!

Una din cabinele stadionului Tineretului din Brașov. Se sfîrșise ultima etapă disputată în campionat. Dinamoviștii bucureșteni, încinși de efort, împurpurați și de satisfacția reală a draw-ului obținut, căutau odihna banchetei, clipa aceea de relaxare, cu creștetul sprijinit de pereți și picioarele destins, abandonate parcă, clipa aceea pe care și-o îngăduie orice fotbalist după 90 de minute de efort, înainte de dezechipare și plecarea sub biciul bun făcut dintr-un suvoi de apă fierbinte. Atunci, ușa cabinei s-a deschis și „secundul” Nelu Nunweiler, cu curelușa tranzistorului petrecută pe mină, a anunțat: „Băieți, craiovenii au pierdut la București!” Dinu a vorbit primul: „De abia acum se joacă campionatul!”

Exclamația spontană a lui Dinu, sprijinită de colegii săi sonor sau prin gesturi semnificative, ne-a trimis, de fapt, în tabăra lui Dinamo, pentru a sonda acum, cînd există vreme pentru cumpănire și reflecție

M.I.U. Ar îndrăzni și dînsul, „o pă-rere”, și scoatem cu plăcere pixul, pentru a-l încredința că o găzduim bucuroși. Iată ce ne-a spus suportorul lui Dinamo: „70 la sută șansa este de partea noastră (adjectivul posesiv, mîndru și răsădit, l-a făcut să zîmbească pe Nunweiler IV, dar a fost un zîmbet alungat repede, a dormit în condescendență, pentru a nu risipi iluziile unui supporter vajnic cum că toate realizările de marcă trebuie împărțite, la urma urmelor, cu „sufletistul” din tribună. Sau poate că Lică Nunweiler și-o fi zis că și această filozofie are un dram de adevăr). Dinamo are meciuri mai ușoare în deplasare, meciul direct îl disputăm aici (bate cu talpa în pămînt), și la urma, urmelor, Craiova nu prea mai are virf de atac. A rămas cu extremele, dar ce face un avion numai cu aripile, dacă i s-a stîns motorul?”

A doua zi, la antrenamentul echipei, continuîndu-ne sondajul. De data aceasta „în plin”. Băieții exersează

DINAMO

solide, febra lor la startul ultimei treimi din întrecere.

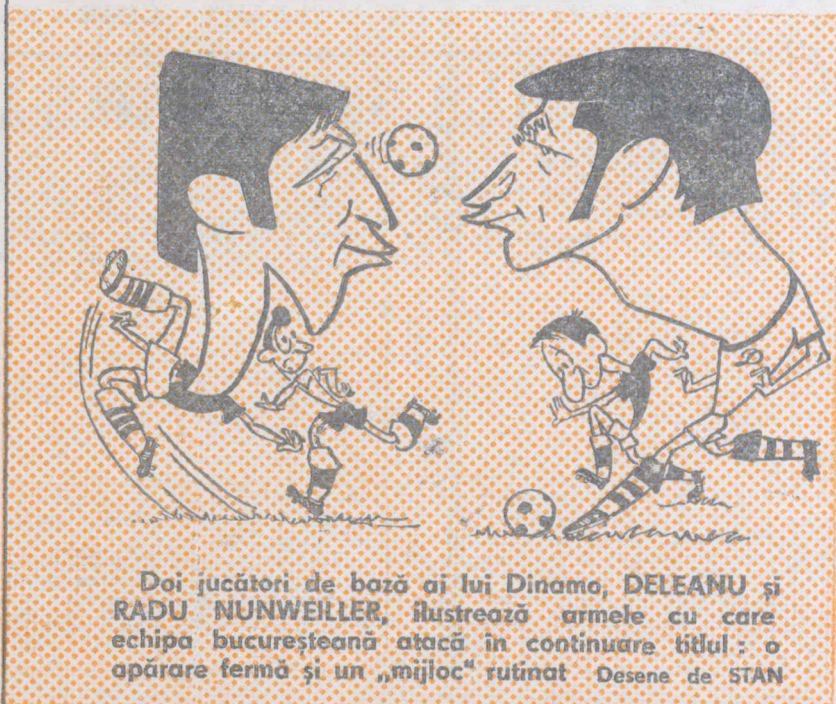
... Un meci de pregătire al tînețului. Cei „mari”, pe care îi căutam, sînt plecați tot pentru un „amic”, la Turnu Măgurele. Pustime multă, figuri deocamdată impersonale, se disting doar Lică Nunweiler, pe banca antrenorului și... arbitru în tîlniri, fostul portar al formației din „Ștefan cel Mare”, Marin Andrei. La pauză îl interelăm pe conducătorul de joc ad-hoc, persoană competentă și neutră. Andrei se rezumă la următorul verdict: „Dinamo fiind cea mai bună echipă din campionat, este normal să-l cîștige!” Ne întoarcem pe bancă, lîngă al patrulea Nunweiler, tatonăm discret, ne interesăm de explicația returului excelent al echipei. Nunweiler IV nu se joacă cu vorbe. Ca fost jucător de performanță, ca actual antrenor, ca „om de fotbal” în adevăratul înțeles al cuvîntului, el argumentează cu o singură propoziție, lapidară, fără balasturi retorice, fără zorzoane de stil: „În mod progresiv la noi s-au consolidat raporturile ab-solute eficiente între drepturile și îndatoririle jucătorilor. În realizarea acestui acord trebuie căutate ultimele noastre succese...” În timpul acesta, un om între două vîrste, cu o servietă grea pe genunchi, un om pe care căldura de peste zi (era atunci, o vreme blîndă) îl prînsese înhăimurată așa cum plecase, prevăzător, dis-de-dimineață de acasă, fără să se întoarcă să-și respecte prințul căci intuiția lui de supporter îl trimisesse la un meci, acest om, deci, ne urmărea cu interes, cu tentative timide de a se amesteca în vorbă. Am aflat că este un simpatizant fidel al echipei, că nu-l scapă un meci al ei pe o rază cu extremitatea pe la Brașov, Constanța, Craiova, că se numește Dumitru Ananovici fiind de profesie achizitor la Grupul școlar

pase, se despart apoi pe compartimente, repetînd anume situații de joc. Vrem o anchetă de mare sinceritate, scoasă din umbra oricărui complex, oricărei influențe reciproce. De aceea împărțim bilețele tuturor, inclusiv antrenorilor și medicului Mircea Cristea. Pretindem un pronostic simplu, un gînd intim condensat într-o singură cifră pe un petec de hîrtie, împăturit, dacă vreți, secretos, înainte de a intra în buzinarul reporterului. Despuem, apoi, „voturile” la masa noastră de scris, cu legitima curiozitate. Rezultatul micu-lui scrutin: 16 opțiuni; nouă băieți sînt convinși că echipa va termina pe locul I; cinci — locul II; doi ezită între locul I și II.

Îl chestionăm, la plecare, pe antrenorul Nicușor, nu-i cerem un verdict (căci îl dăduse pe unul din cele 16 bilete anonime), îl invităm, doar, la aprecieri generale. Consideră că perioada de întrerupere (cu opt oameni la loturi reprezentative), nu poate fi în favoarea formației sale. Are, însă, încredere în băieții, dominați de un spirit de disciplină fără precedent. Crede că „la Craiova e ceva”, din moment ce Bălan s-a oprit la 15 goluri marcate, toate, în tur, și nici Oblemenco nu mai este un veritabil tunar.

Părăsim incinta stadionului, și ne adresăm omului cu banderolă pe brăț, din poartă. Paznicul Dumitru Ciurel, de 25 de ani la datorie, are un licăr de mirare în ochii blajini. Se urzeste greu, luptîndu-se cu argumentele. Spune: „Desigur, ai noștri au șansa a doua, dar de ce istoria nu s-ar repeta, mă rog frumos?” Și închide poarta grea de fier, după grilajul căreia stă o echipă în care nouă oameni cred în titlul de campioni, cinci nu cred, iar doi sovăie.

Ion CUPEN

Doi jucători de bază ai lui Dinamo, DELEANU și RADU NUNWEILLER, ilustrează armele cu care echipa bucureșteană atacă în continuare titlul: o opărire fermă și un „mijloc” rutinat. Desene de STAN

„PENTRU NOI, ACEAȘ

Intimplarea a făcut ca sin-trecută, la Ploiești, să fie nu E-o zi splendidă de primăvară, una cu... fotbal. Amical, bineîn-tar pe afige, oricine citea că Petrolul cu F. C. Constanța er-proape imposibil să nu încerc-sentiment de emoție și să-și do-că a nu lipsi din tribună.

La stadion însă, curios lucru, bunele erau aproape goale. Să fi-o mie de spectatori. Ce-l drept, oameni „trup și suflet” pentru mația ploieșteană, la bine și la-lă au ocupat locurile cele mai-— nu centrale — de unde să-i s-cit mai aproape pe jucători și, să înceapă meciul, s-au apucat

deschidere”, pe grupuri, la s-Mulți, poate de aceea și veniser-mai bine de o oră înainte.

— Chestia e, ce facem în can-natul asta? Scăpăm sau nu scă-de la retrogradare?

Cel care „spărsese gheața”, mai mare (la propriu) decît di-rul său, dar cu siguranță și un d-liderii galeriei, a aruncat întreba-cheie, ca de la catedră și acum-tepta, cu un aer de evidentă ne-dare, răspunsul. Cîteva clipe, ni-n-a îndrăznit să-și asume răspu-rea, chiar și a unor opinii nea-jante. Atunci, în acele momente-tăcere colectivă, fiecare în par-țoi la un loc recunoșteau parcă-plin dificultatea în care se afla-chipa lor favorită.

— Cred că... scăpăm, a spus t-cineva după un timp. După car-alții au prins curajul să adat-„Avem, oricum, șanse de reușit-„Aveam și mai multe azi, cu-Coe în formație, dacă-l luam la-astă iarnă...” „E greu, fraților, m-mă gîndesc ce ne așteaptă, dar-unul știu un singur lucru, că tre-l să scăpăm și gata”.

LIMANUL S

— N-ai idee, dom'le ce sigur e-asă-țoamnă, la încheierea turulu-vom termina campionatul pe la-mătașea clasamentului! Aveam-puncte și ocupam locul 14, iar in-tor ne așteptau nouă jocuri acas-nu mai în deplasare. Se putea-nu fi optimist? Și cînd colo, u-Și bărbatul din fata noastră-un gest a lehamite.

POLITE

Ne aflăm la sediul celui-proaspăt club de fotbal, Politehn-Iasi. O cameră, cu două birouri, dulap, cîteva scaune și un tele-care sună neîncetat („Deocam-asta este tot ce avem, ne spune-lai Birzan, vicepreședintele clu-lui. Dar asta e doar începutul. Av-gînduri frumoase și îndrăznețe, măsura sprijinului ce-l primim ac-de la organele locale. Veți adeva-

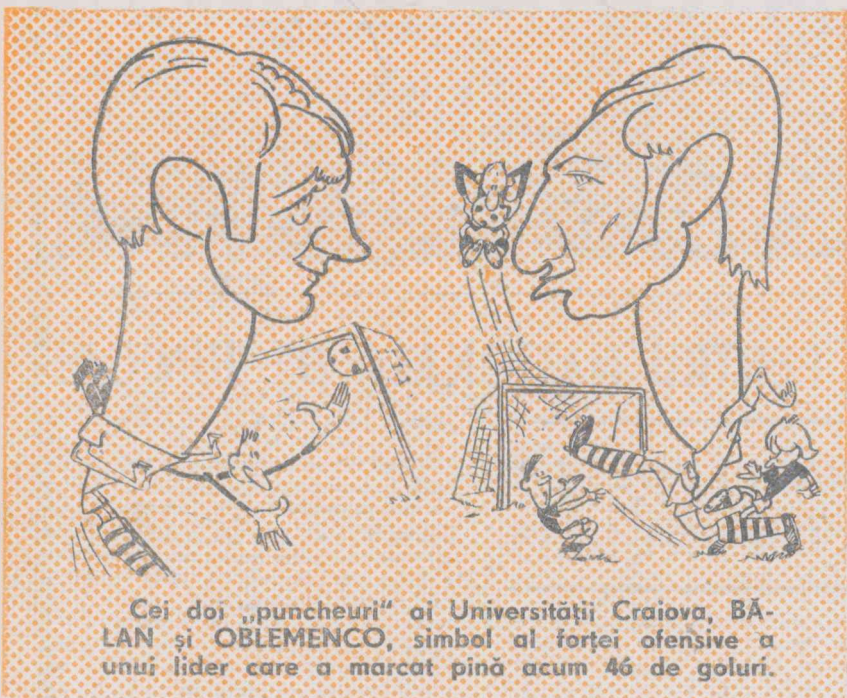
Antrenorul Ilie Oană, v-prin adopțiune, își continuă mon-gul: „Locul acesta, 18, e meri-într-un fel! Mai întîi, dacă veți a-liza toate retururile Politehnicii-veți observa că, de regulă, în a-parte a campionatului trebuire-lmers mai prost ca în prima. A-trecut în B. „Poli” a noastră a r-lizat doar 12 puncte. Noroc că a-mulase suficient în tur, fiindcă-fel... Cauza? Și obligațiile școl-Returul urmează examenelor. V-e altceva, vacanța e mai mare. E-acastă cauză nu toți băieții au p-ticipat acum la pregătirea de bi-Printre ei, citiva dintre cei care-retur trebuiau să dea totul, ca Si-cescu, Ince, Simionea. Apoi, epi-nia de gripă de care n-a scăpat u-unul. În plus, lipsa tratamentelor-dicate de medic (băi termale) la e-trebuiau să meargă în vacanța-urnă majoritatea lor, pentru că-s-au refuzat fondurile necesare. Cu asta ajung la cea mai spino-problemă, existență pînă la con-tuirea clubului, acum trei săptămî-dezinteresul fostei conduceri față-problemele echipei. Noi, antreno-le făceam la un moment dat pe ti-te. Din această cauză nici atmost-internă nu era propice unui ef-Acum lucrurile s-au schimbat foa-mult în bine. Dar stau și mă între-nu e oare prea tîrziu? Și tot eu c-răspunsul: depinde de noi să nu-presa tîrziu!”

— Și ce credeți: scăpați de retu-gradare?

— Ah! Dacă nu pierdeam acelu-cu Universitatea Cluj!! Trebuie-fim realiști: situația e grea, dar-nic nu este imposibil. Cîștigînd c-șase meciuri ce le mai avem acas-

— Bine, dar pînă acum, din c-trei partide disputate în Copou, realizat doar un punct!...

— Pînă acum! Dar, am avut-adversari dificili: Universitatea Cr-iova, Steaua. Doar „U” Cluj ne-

Cei doi „puncheri” ai Universității Craiova, BĂ-LAN și OBLEMENCO, simbol al forței ofensive a unui lider care a marcat pînă acum 46 de goluri.

ger, făcut printre jucătorii craioveni, înaintea meciului-scoală cu echipa de tinereț-rezerve. I-am întrebat pe Tarălungă, Bădin, Oblemenco și coechipierii lor ce echipe, cred ei, vor o-cuon, la sfîrșitul campionatului, primele trei locuri în clasament. Am pri-mit 13 răspunsuri „Universitatea Cra-fova”, pentru locul întîi, și tot 13 pentru locul doi, „Dinamo”. Diver-gențele de păreri au intervenit nu-mai în privința poziției a treia, Oble-menco și Bădin au considerat că F. C. Constanța va termina campionatul pe acest loc, Berneanu susținea că Stea-ua, Tarălungă — F. C. Argeș — Bă-lan și Niță — Steagul roșu. Am stat ceva mai mult de vorbă cu Oble-menco, amintindu-i căpitanului stu-denților craioveni că echipa sa a pier-dut, totuși, o parte din avansul avut față de Dinamo la începutul returului. „De acord, dar povestea de anul trecut nu se va mai repeta. Ne-am fript odată. Ajunge! E adevărat, Di-namo face eforturi să ne ajungă. Va avea însă un meci greu, cel cu noi, pe care încă nu l-a cîștigat și pe care-mu cred că-l va cîștiga”. Aflat în a-propiere, Tarălungă a preluat, din zbor, stafeta dialogului: „În plus — afirma el — Dinamo mai are de ju-cat un meci cu Steaua, altul cu Ra-pid, și eu știu cum se joacă partidele interclubescene...”

Cîteva minute mai târziu, antreno-rul Cernăianu flutura începutul me-cului. De la „albi” lipseau Bălaci și Marcu, plecați în Brazilia și Argen-tina cu „tricolorii”. Strimbeanu (în-volit), și Boc, despre care nimeni nu-știa unde este.

În pauza meciului, întins pe exce-lentul gazon al stadionului, Descliciu făcea haz de necaz: „Lansară frații zvonul că-l bătu măr pe-alde Chi-haia, după meciul cu Sportul și că-trebuie să dau socoteală la federație. Cuiva nu-i plăcuseră ochii mei. Auzi, că-l bat măr pe Chihaia!” După ce-si-a descărcat, în felul lui, sutele de... volți-nervi, masivul apărător al Universității ne-a răspuns, în același stil, și la întrebarea cu titlul: „Dacă-n-aș fi convins că noi cîștigăm cam-

Laurențiu DUMITRESCU

UZĂ A VENIT CUM NU SE POATE MAI BINE

Cuvîntul acesta trebuie, pronunțat cu un ton imperativ, a stimulat sentimentul de solidaritate al omului la tribună față de jucătorii din teren și atmosfera, pînă atunci sumbră, s-a înviorat deodată, făcîndu-i pe toți mai vorbăreți și mai încrezători.

„În tribuna oficială a stadionului trolul, vicepreședintele clubului, hai Ionescu, antrenorii Mircea și Adalbert Marosi s-au reșis pentru cîteva minute de liniște a jocului.

— Care este starea de spirit a apei? i-am întrebare.
— Bună, răspund antrenorii, ca r-o formulă de salut.

UL

Ar fi fost și mai bună, adaugă hai Ionescu, dacă ne întorceam de Arad cu un punct și ne găsea în ruperea campionatului pe locul 15, nu cred că am fi meritat. Dar Ionescu a apărut formidabil și noi rămăsim numai cu satisfacția de a-l călărit la lotul național, așa m-a făcut-o și cu Jivan în toamnă, cînd a apărut, la Ploiești, senzațional poarta lui „Poli” Timișoara.
— De fapt, intervine M. Dridea, încă acum nu am pierdut nimic. Am 5 puncte din șase jocuri și tem în aceeași situație de la sfîrșitul turului. Așa că, într-un fel, la aprilie o luăm de la început. Ne captă însă o a doua treime a celui, infernală, cu trei deplasări cinci partide. Și dacă reușim să aținem cinci din zece puncte posibile — asta înseamnă că va trebui să neapăram o „lovitură” undeva ră — sistem salvați. Pentru că ima parte a campionatului, cu ru meciuri acasă din șase, ne este, retic, net favorabilă. Pe de altă te, sincer vorbind, pentru noi în ruperea campionatului a venit n nu se poate mai bine. Avem și

cîteva jucători accidentați (Angelescu, Eparu, Zamfir), echipa resimțea oarecum șocul insuccesului de la Arad și al pierderii unui loc în clasament, așa că timpul pe care-l avem la dispoziție, pînă la etapa a XXIV-a, ne va folosi ca să ne regroupăm forțele și să ne consolidăm unitatea morală pentru asaltul final. Problema care se mai pune este ca în acest asalt, toată lumea să-și apere corect șansele, caz în care avem un motiv în plus să sperăm că vom reuși.

„Pe culoarul vestiarelor jucătorii Petrolului se pregăteau să iasă pe teren. „Capul de coloană”, Cușperman, zîmbește cu subînțeles și, ca unul mai în vîrstă, dar și cu experiența celui care trei ani la rînd a luptat în rîndurile a trei candidați la retrogradare (Politehnica Iași, Sportul studențesc și Petrolul), spune: „Dacă învingem în etapa a XXIV-a pe Steaua, la Ploiești, sintem ca și salvați”.

Rînd pe rînd apoi, Rămureanu, Ciupitu, Gruber, Popa, Cuiță, Rădulescu, Tudorie, Angelescu, Ștefănescu, Zamfir, Dîncuță, Dobre și Pisău răspund, ca în fața unui plebiscit, cu un „da” fără nici o rezervă, la întrebarea „Va rămîne Petrolul în A?”. Ultimul din șirul examinaților, Crîngășu, căpitanul echipei, adaugă: „Eu zic că marea noastră șansă în bătălia pentru evitarea retrogradării este să erodem în noi”.

„Pe teren meciul Petrolul — F. C. Constanța s-a încheiat de cîteva minute. La marginea gazonului, antrenorii celor două formații au un scurt schimb de impresii. Ploieștenii au jucat bine, etalînd virtuți colective, pe care în alte împrejurări miza competițională le restrînge.

Profităm de împrejurare pentru a solicita și părerea unor „neutri” despre formația antrenată de M. Dridea și A. Marosi. La care oaspeții. Em. Hașoti și P. Comăniță răspund, cu siguranța omului de specialitate.

— Petrolul nu este o echipă care să cadă în R!

Mihai IONESCU

OR SE CHEAMĂ... 31 DE PUNCTE!

ălit. De fapt, ne-am păcălit sin- i: băieții au intrat prea siguri pe lorie. Clujenii veneau după o în- țgere acasă, cu F.C. Argeș. Orice- ni fi fost și nu le puteai scoate, ților, din cap și din... mușchi a- ții siguranță a victoriei! Așadar, înd 12 puncte acasă și minimum iă în deplasare, ajungem la un ul de 31, cu care putem veni pe

locul 15. În reușită mă bazez pe pre- gătirea din această scurtă perioadă de întrerupere, pe crearea unei atmo- sfere interne propice rezultatelor bune.

Profitînd de momentul de liniște ce s-a așternut din nou, cineva se apropie de noi și ne întinde o hîrtie cu niște calcule:

— Acestea sînt punctele pe care le mai pot realiza pînă la sfîrșitul campionatului cele șase echipe aflate acum în josul clasamentului: Poli- tehnica noastră, Rapid și Sportul studențesc pot face 21, Petrolul și C.F.R. cîte 30, iar Sport Club Bacău — 29. Și nu am căutat de lor să-i „sprijin” pe ai noștri.

— Unde „le-ai dat” puncte în de- plasare?

— La Dinamo (ou vă mirați! Veti vedea! Întotdeauna i-am încercat noi pe Dinamo la București), la Reșița și la Bacău. Ascultați-mă pe mine!

Pronosticul era al lui Cornel Cos- taș, organizatorul de competiții al clubului „tatăl lui Paul Costas, portar- ul echipei.

„După-amiază, la stadionul din Dealul Copoului, joc de antrenament, și încă foarte interesant, între două echipe ale Politehnicii. De o parte echipa lui Stoicescu și Simionas, de cealaltă alșii lui Sofian. Se joacă îndrăcînt. Nici un pic de antijoc. Ar- bitru? Romilă I, care, accidentat de la meciul cu Steaua, nu putea juca. De pe margine, antrenorii Oană și Marica intervin cu indicațiile lor.

La cabine, jucătorii intuiesc parcă motivele prezenței noastre. Primul dintre ei, Romilă I: „Șansele noastre sînt foarte mici. Dar asta nu tre- buie să ne demobilizeze. Avem nevoie de 4 puncte în deplasare pentru că s-ar putea ca și pe teren propriu, în șase meciuri, să mai pierdem unul-două”: Simionas este mai analitic: „Ne bazăm pe valorificarea șanselor noastre și pe neșansa adversarilor. De altfel, nu toți țințesc locuri din față și nu toți luptă pentru retrogradare. E neplăcut că am pierdut două me- ciuri acasă. Sînt sigur însă că, la 28 aprilie, Politehnica Iași va fi altă echipă”; Stoicescu abordează pro- blema din alt unghi: „La echipa noastră există acum o ambianță plă- cută, cum n-a fost niciodată... După ațitca greutate cîte am întîmpinat, vor veni și zile mai bune pentru „Poli” Iași. Cred că cu 31 de puncte seapăm!”

În încheiere, iată răspunsul unui fost jucător la Locomotiva Iași, bine- cunoscut datorită reușitelor sale. Este vorba de Leonie, actualmente mai- stru la „Nicolina”: „Cu toate că în ultimii ani de la Politehnica Iași a plecat o echipă întreagă, începînd cu portar și încheiînd eu extrema stîn- că, și nu a venit nici un nume nou, am încredere totmai din această cau- ză: cei promovați sînt ieșeni de- ai noștri, crescuți la centrul de copii și juniori ai Politehnicii și e firesc să lupte pentru culorile echipei”.

Mircea TUDORAN

Mircea Dridea este convins că echipa Petrolul (pe care o antrenează în prezent și al cărei jucător a fost ani la rînd) nu va retrograda în Divizia B.

CONFIDEN-TE

„Mulți dintre iubitorii fotbalului, se întreabă de ce fostul vîrf de atac al echipei Steaua, Florea Voinea, s-a transferat la echipa C.S.M. Reșița, formație care se află la distanță considerabilă de Capitală. Explicația este următoarea: Voinea a susținut în vara anului trecut exam- enul de admitere la Institutul Pe- dagogic din Timișoara. Facultatea de educație fizică, secția fără frec- vență, pe care l-a trecut cu brio. De foarte multe ori Voinea se de- plasează de la Reșița la Timișoara, distanță de 60 de km pentru sus- ținerea lucrărilor și a examenelor anului I pe care în cursul li va absolvi.

— Dr. Petre Bendiu, fost medic al echipei Rapid, despre extremul stînga Manea, care impresionează la modul cel mai plăcut, la fiecare apariție: „Rapidistul Manea are 20 de ani. S-a lansat relativ tîrziu, han- dicapat de o hepatită, pentru care a fost spitalizat un an de zile. E un băiat cuminte, așezat. Cred că va ajunge departe”.

— Un nume nou se inserie pe lista promovărilor în perspectivă în prima formație a Petrolului. Este vorba de tînarul Popa, fundaș lateral stînga, reprofilat din extre- mă pe aceeași parte, jucător pro- venit din garnitura de tineret a clubului ploieștean, despre care foarte mulți spun că va fi un nou Mocanu.

— Rapid are din nou cîteva indis- ponibilități, în afara lui Răducanu. Este vorba de mijlocasul Angelescu și înaintașul Petreanu. Ambii acu- ză recidivarea unor mai vechi trau- matisme — primul a început trata-

ANGELESCU

mentul corespunzător după meciul cu Steaua, cel de al doilea după partida cu C.F.R. Cluj. Doctorul Ilea speră să-l refacă pe cel dol... co- lecționari de accidente oină la re- luarea campionatului.

PIRVU, SCOS DEFINITIV DIN LOTUL PETROLULUI

După cîteva „popasuri divizionare”, la Tîrgoviște, Craiova și Ploiești, și după repetate încercări de rehabilitare morală, curiera sportivă a jucătorului Vasile Pirvu este, se pare, foarte aproape de final. În urmă cu două zile, conducerea clubului Petrolul a ho- tarit scoaterea definitivă din lotul echipei a susnumitului jucător, pentru lipsă de interes în pregătire și viață nesportivă.

CIFRE • CIFRE • CIFRE

● În cele șase etape ale returului, doar 5 jucători au primit, din partea cronicarilor noștri, nota 10: Dinu, Ursache, Iorgulescu, Pislaru și Peza. În schimb, lista jucătorilor cu nota 4 la activ este mult mai lungă: Romilă I (două note de 4), Ariciu, Pi- gulea, Radu, Prepurgel, Nedelcu, Ca- targiu, Ursache, Tătaru, Anghel, An- tonescu, Nistor, Ghirca Stoica, Na- ghi (A.S.A.), Fl. Marin, Lăzăreanu, Costas, Stoicescu, Romilă II și Al- loalei.

● Vă prezentăm jucătorii care au realizat cele mai mari punctaje în a- ceste prime șase etape ale returului: Iorgulescu și G. Sandu (50), Peza (49), Dinu, Muțescu, Suciu și Chi- haia (48), Kun, Gruber, Bîlioni și Cazan (47), Gadja, Dragomir, Czak- și Cimpeanu (46), Boc, Coman, Po- joni, Popovici, Rămureanu, Belde- nu, Hajnal, Anca — și V. Mureșan (45).

● Iată cum arată echipa re- turului, alcătuită prin adăunarea no- telor obținute în cele șase etape: IORGULESCU (50) — G. SANDU (50), PEZA (49) DINU (48), GRU- BER (47) — CHIHAIA (48), BÎLIONI (47) — LUCESCU (44), MUȚESCU (48), KUN (47), HAJNAL (45).

● Cele 18 divizionare au folosit în aceste șase etape ale returului 33 de jucători, care nu au evoluat în tur: Politehnica Iași (5 în retur — 24 total), S. C. Bacău (4-23), Rapid (3-25), Jiul (3-25), C.F.R. Cluj (2-22), C.S.M. Reșița (3-19), Steaua (2-24), F.C. Argeș (2-23), Dinamo (2-22), „U” Cluj (2-22), Petrolul (1-23), Politehnica Timișoara (1-22), Spor- tul studențesc (1-20), Steagul roșu (1-19), Univ. Craiova (0-21), A.S.A. Tg. Mureș (0-19), F.C. Constanța (0-18), U.T.A. (0-15).

● O dată cu disputarea partidelor etapei a XXIII-a s-au desăfurat și ultimele meciuri inter-studențesci. În urma acestor rezultate clasamentul final inter-studențesc se prezintă ast- fel:

1. UNIV. CRAIOVA	6 1 1 14 — 7 13
2. „U” Cluj	4 1 3 13 — 8 9
3. Sportul studențesc	3 2 3 10 — 9 8
4. „Poli” Timișoara	2 2 4 4 — 9 6
5. „Poli” Iași	8 2 6 8 — 15 4

După cum se vede, Universitatea Craiova și-a menținut poziția de lider, cu toate că în ultimul meci a înregistrat singura înfrîngere în fața colegilor ei, în timp ce Poli- tehnica Iași, cu nici un punct obți- nut în retur, a ocupat ultimul loc.

MIRCEA SANDU ÎȘI CERE SCUZE...

Dialog cu Mircea Sandu, atacantul central al echipei Sportul studențesc, simbată după amiază pe stadionul Politehnica, înaintea amicalului cu lotul de tineret de 21 de ani.

— Cum a fost cu tristul incident din meciul cu Dinamo cînd arbitru Limona te-a eliminat din teren și de pe urma căruia ai fost suspendat două etape de campionat?

— Am comis un act necugetat și sancțiunea ce mi-a fost dată este justă. Regret enorm de mult momentul acela de enervare dezlansat de fapt de ceea fază cînd am ratat coplărește deschi- derea scorului.

— A fost ca în proverbul acela românesc cu „văcarul supărat pe sal”.

— Exact, m-am enervat pe... enervarea mea și iată-mă, deo- camdată, afară din echipă. Îi cer scuze arbitrului Limona pentru acele cuvinte ce nu cadrează cu ținuta de jucător și îi asigur atît pe el cît și pe antrenorul Angelo Niculescu că mă voi autocontrola în permanență în teren în momentele cele mai grele. Problema cea mai dificilă este acum să... prind echipa. Ați văzut cum toți co- legii mei din atac au jucat excepțional în meciul cu Craiova?

— Da, dar Mircea Sandu dacă se pregătește cu ambiție poate să-și reia locul în „unsprezecele” de bază!

● Fără s-o declare la începutul sezonului, iată, Metalul Ploiești, care se află doar la 15 km de Ploiești, și-a depus în mod serios candidatu- ra la promovarea în A. „Nu de alta, ne spunea C. Radu, secretarul aso- ciației Metalul, dar tare ne e frică să nu ne facă Petrolul vreo surprî- ză. Trebuie să fim pregătiți. Nu se face ca prahovenii să lipească din primul campionat, în care și-au fă- cut o frumoasă tradiție...”

● Vasile Suciu, portarul studenților bucureșteni, ne spunea zilele trecute că mai are încă un examen de sus- ținut la I.E.F.S. și lungul drum de cinci ani ai facultății se va termina în vara aceasta, cînd apărătorul bu- turilor Sportului studențesc își va susține examenul de stat. Deci, încă un profesor de educație fizică și sport cu specializarea fotbal va figu- ra în scriptele federației de specia- litate.

● Mircea Marian (Dinamo) s-a re- făcut complet după accidentul su- ferit la începutul „eturului”. El par- ticipă acum la toate antrenamentele echipei sale, ușteptînd o altă titu- larizare, după aceea obținută spec- taculos, prin transfer și pierdută în urma accidentului din etapa primă a returului, la Constanța.

● De ce să nu recunoaștem me- ritele învingătorilor? L-am îndîlnit acum două zile pe antrenorul C. Cernăianu. Era încă sub impresia jocului cu Sportul studențesc. Chiar așa v-a impresionat evoluția forma- ției bucureștene în meciul cu noi? — ne-a întrebă el. Chiar dacă nu ne-a impresionat, cum ni se impută, dar Sportul studențesc a jucat bine și era normal să remarcăm acest lu- cru. C. Cernăianu ne-a contrazis: „Am jucat noi slab, Asta-i adevă- rul”. De acord și cu această obser- vație, dar de ce să nu evidențiem meritele învingătorilor? Ele au e- xistat.

● Fostul internațional Gabriel Racki, ani de-a rîndul component al echipei Steaua, s-a dedicat de curînd profesiei de antrenor. Deo- camdată, pentru început, el se ocu- pă de pregătirea tehnică a formației Oțelul București care activează în campionatul „Promoție”, echipă cu care a obținut cîteva rezultate im- bucurătoare și pe care dorește să o promoveze cît mai curînd în ca- tegoria „Onoare”.

● L-am reîntîlnit, la Brașov, pe fundasul Alecu. După ce a absolvit Facultatea de educație fizică din Iași, el a revenit la Steagul roșu. Datorită unei sciatică, care îi creează mereu neplăceri, el a fost nevoit să abandoneze activitatea competițio- nală. La 27 de ani, fostul internațional de juniori și tineret s-a dedicat muncii de antrenor și în prezent, lucrează cu o grupă de copii de la centrul Steagului roșu.

● Duminică, în meciul Caraimanul Buzeni — Stîlnța Bacău, L-am re- văzut pe Rugiubei. Evoluția lui, însă, ne-a dezamăgit. A făcut mai mult figurație. Alături de el evoluează un alt jucător care a cochetat cu Divizia

RUGIUBEI

A. Deheleanu, de la Steaua. Acesta ne-a impresionat cu fizicul său de halterofil, de... supergreu, care dez- văluie multe kilograme în plus. (Sare așa vor cei doi să revină printre divizionarii A?)

la I, cel mai „bătrîn” jucător din garnitură a Politehnicii Iași...

Deși timpul a fost, în general, nefavorabil, amatorii de fotbal au asaltat tribunele stadioanelor care au găzduit duminică meciurile etapei a XXIII-a a Diviziei B. Și n-au avut ce regreta, deoarece, jocurile au fost echilibrate, oaspeții au dat o replică dirză și, astfel, au plecat cu multe puncte.

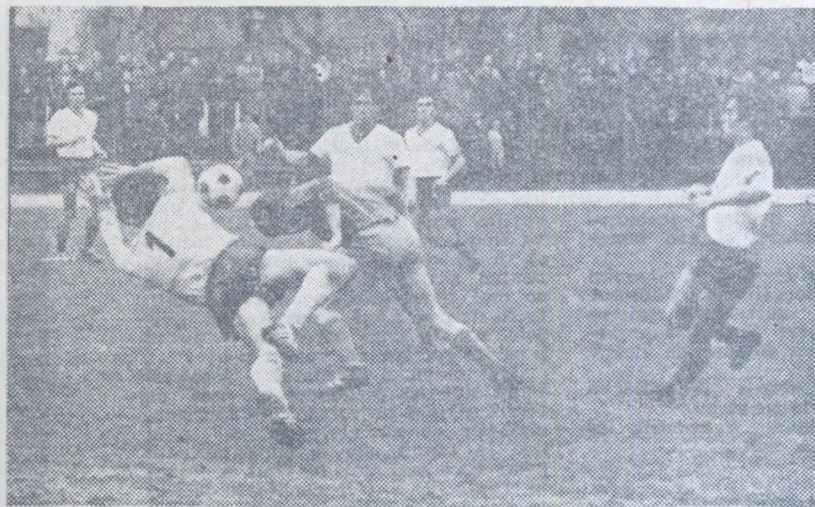
În fruntea clasamentelor au rămas Gloria Buzău, C.S. Rm. Vilcea și Olimpia Satu Mare, însă numărul urmăritoarelor s-a mărit. În zonele periferice situația se menține confuză, dar merită relevat efortul Victoriei Roman (învingătoare la Brăila) de a prinde plutonul de mijloc.

Și în această etapă, în multe meciuri, disciplina a lăsat de dorit, arbitrii recurgând la cartonașele

galbene, iar în cinci cazuri — la cele roșii, pentru calmarea spiritelor. Duminică, jocul „tare” al apărătorilor a avut și alte urmări nedorite: acordarea a patru lovituri de pedeapsă, însă toate în favoarea echipelor gazdă!

Considerind că disciplina, atât pe teren cit și în tribună, constituie un factor ce poate duce la îmbunătățirea calitativă a jocurilor, reporterii noștri, aflați la nouă partide din cele trei serii, vă prezintă în această pagină aspecte pe această temă.

BUCUREȘTI. Dragnea trimite balonul spre poartă dar apărătorul buturilor Metalului, Angelescu, l-a respins în corner (Faza din meciul Progresul București — Metalul Drobeta Tr. Severin 3-2).
Foto: S. BAKCSY

TOATE ATRIBUTELE SPORTIVITĂȚII

Nu poți decât să aplauzi atunci când asisti la o partidă de fotbal „curată”, fără durități și gesturi nesportive, care „curge” din primul până la ultimul minut.

La un astfel de joc am fost... martori duminică, la Pașcani C.F.R. — C.S.M. Suceava. Doar cîteva faulturi obișnuite, plus lovitura de pedeapsă din care s-a marcat cel de al doilea gol (și acestea urmate de binecunoscutul gest prin care îți recunoști greșeala) au segmentat un spectacol fotbalistic cum rar are ocazia să vadă publicul local. Ca niște cavaleri, cei 24 de jucători care au pășit pe gazon s-au angajat într-o luptă dirză,

dar dreaptă, arătînd celor prezenți tot ceea ce este frumos în sportul cu balonul rotund.

Nici „tribunele” nu s-au lăsat mai prejos, galeria C.F.R.-ului „evolundu” cit se poate de fair-play, deși a primit o replică neașteptată din partea unui masiv grup sucevean.

Adăugînd, la toate cele de mai sus, meritul arbitrilor C. Ghiță (care prin autoritate și corectitudine a vegheat asupra liniștii gerferale), conchidem afirmînd că am urmărit un meci desfășurat într-o atmosferă care a avut toate atributele sportivității.

Dumitru NEGREA

ANTRENORUL RECUNOAȘTE...

Dacă în primele 45 de minute ale partidei de la Buzău, dintre Gloria și F.C. Galați s-a mai jucat ceva fotbal, după pauză partida a degenerat, starea de nervozitate a jucătorilor atingînd cote maxime. Desele întreruperi, cauzate de oaspeți, care au trimis zeci de mingi în tribune, faulturile grosolane comise în ambele tabere, l-au obligat pe arbitru K. Ghemigean — și bine a procedat! — să prelungească partida cu șapte minute, și totuși să dicteze trei avertismente (Dan Coe, Pavel Zahiu), și să-l elimine pe Răutu, pentru lovirea adversarului fără minge.

Am rămas însă neplăcut surprins, la sfîrșitul meciului, de comportarea necivilită a cîtorva zeci de spectatori care au venit în apropierea cabinetelor

bitrilor, rămași sub cerul liber (chipurile, nu se mai gasea cheia de la vestiar!) adresîndu-le acestora cuvinte jignitoare. Treptat, cu sprijinul oamenilor de ordine, spiritele s-au potolit. A fost un gest care a lăsat un gust amar, mai ales în condițiile în care conducătorul jocului s-a echitat corect de îndatoririle din teren, cu toate că, uneori, tușierii M. Cișu și C. Ioniță, l-au indus în eroare prin semnalizări defectuoase.

În contrast cu atmosfera generală, apreciem sportivitatea antrenorului Gloriei, Ștefan Vasile. După meci el l-a felicitat pe arbitru recunoscînd cu sinceritate: „Nu sintem singurii vinovați de punctul pierdut”.

Gheorghe NERTEA

CÎTEVA EXCEPȚII, DAR NU PREA GRAVE

De vreme ce Caraimanul Bușteni se află la un punct de zona retrogradării, iar Știința Bacău la aceeași distanță de lider, nu e greu de bănuț că meciul de la Bușteni s-a disputat sub imperiul... punctelor, calitatea jocului fiind sacrificată din start.

De altfel, antrenorul Costășescu, de la Știința, n-a ezitat să ne remarcă că elevii săi joacă crispat marcați de mla punctelor. În general, însă, meciul s-a situat în nota acceptată de regulament. Au fost cîteva excepții, dar nu prea grave. Fundașul Tudor (Știința) a fost sancționat de „culcare galbenă” pentru atacuri mai dure și repetate, ceea ce ar fi trebuit să se întâmple și lui Colțânel (Caraimanul), la cel de-al doilea fault

al său. În rest, mici gesturi de nervozitate, cauzate de o ratare sau alta, dar arbitru N. Barna, cu experiența sa, a fost oportun în intervenții.

În incinta terenului nu s-au produs fapte grave. Doar un om de ordine, prea zelos, chiar, era gata să-l scoată din teren și pe... jucătorii de rezervă de la oaspeți! Intenția nu a fost dusă pînă la capăt. O parte dintre cei din tribune moneau la ne-reușitele favoritelor, apelînd, uneori, la cuvinte mai tari. Dar jucătorii nu s-au lăsat atrași în... horă și meciul s-a încheiat în deplină liniște, cu oaspeți bucueroși și gazde dezamăgite de remiză

Constantin ALEXE

DOUĂ ATITUDINI SEMNIFICATIVE

Partida Metalul București — Tractorul Brașov s-a desfășurat fără nici un incident notabil, fără faulturi grosolane, proteste sau gesturi nesabuite, fără cartonașe galbene sau roșii. De altfel, la sfîrșitul celor 90 de minute, arbitru Emil Păunescu (Vaslui) afirma că n-ar fi fost nici o tragedie dacă ar fi uitat acasă cartonașele, că tot n-ar fi avut ce face cu ele. Perfect adevărat, partida decurgînd liniștit spre final. Două atitudini ni s-au năruit însă desebit de semnificative, lor datorîndu-li-se, în ultimii instanți, disciplina în joc a echipelor Metalul și Tractorul. Este vorba mai întîi de fermitatea antrenorului Coljocaru care — diminundu-mul șansele echipei sale în partida cu Metalul — a hotărît, împreună cu cei din conducerea asociației, să revin-ge pentru moment la serviciile

a trei titulari, Petruț, Serb și Romanov datorită comportării lor subit catastrofale în meciul precedent cu modesta formație Carpați Brașov (1-5). Preferînd trei debutanți în echipă (Oancea, Rîșniță, Ionescu), deși n-au cîștigat la București, Tractorul și antrenorul ei, au oferit, credem, o lecție de disciplină sportivă. Tot așa cum, la o vociferare — singura — a fundașului Viță, antrenorul Paul Popescu l-a pus imediat la punct cu intervenția sa oportună: „Dacă nu-ți vezi de treabă, vii imediat lîngă mine, pe banca rezervelor”.

Partida Metalul—Tractorul a fost guvernată de spiritul fair-play-ului și datorită antrenorilor Paul Popescu și Brașov Coljocaru. Datorită lor, în primul rînd.

Laurențiu DUMITRESCU

ORGANIZATORII AU FOST PE... FAZĂ

Mare diferență între comportarea jucătorilor și un grup de așa-zîși suporteri ai Progresului București, în partida cu Metalul Drobeta Tr. Severin. Elevii an-

trenorului Mateianu au fost pre-ocupați în permanență de a-și depăși adversarii prin acțiuni frumoase, fără a apela la mijloace neregulate, chiar în

perioadele în care oaspeții au deschis scorul și apoi cînd au restabilit egalitatea. Ei au dat astfel un exemplu de fair-play, îndemnîndu-și adversarii să folosească aceleași argumente pentru stabilirea învingătorului. Și pînă la fluierul final, arbitru Grigore Bîrsan nu a folosit cartonașele galbene sau roșii.

Dar, cum spuneam, s-au găsit cîteva suporteri mai înflăcărați care au dorit neapărat să creeze tensiune și s-a atmosferă improprie desfășurării unei partide de fot-

ACTE REPROBABLE

Atmosfera încărcată de pe stadionul „1 Mai” din Făgăraș s-a datorat importanței deosebite acordată de cele două formații (Nitraonia și Soimii Sibiu), acestei partide. Pe de o parte gazdele doreau să reîșiție terenul pierdut în fața propriilor suporteri după eșecul din etapa precedentă la Făgăraș (0-1 cu Minerul Motru), în timp ce sibiienii țineau să se mențină în plasa liderului. Se anunța, deci, o partidă disputată, echilibrată. Dar începutul meciului n-a oferit o mare decepție, ce s-a menținut din păcate, pe toată desfășurarea partidei. Gazdele practic un joc de intimidare a adversarului, se urmăresc cu predilecțieibile. Au excelat în această privință, Ioniță, Feher, Boanță și Vărza-

bal. Aceștia l-au aprostofat minute în șir pe antrenorul Metalului, Matache, au proferat cuvinte jignitoare la adresa oaspeților. Însă, organizatorii meciului au restabilit foarte repede ordinea în tribune, liniștindu-l pe turbulent. Intervenția promptă ne arată că pe stadionul din str. Dr. Stălcovici din Capitală orice încercare de tulburare a liniștii primește o ripostă promptă!

Pompiliu VINTILA

Pavel PEANA

NOTA 10 LA FAIR — PLAY

Înainte de partida de pe stadionul Progresul din Timișoara unde se întîneau U.M.T. (locul 7) și Olimpia Oradea (locul 11) în cabina arbitrilor, conducătorul de joc V. Grigorescu — Craiova povestea că în această partidă nu va avea nevoie de cartonașe și creion. Erau de față și timișoreni și orădeni. Unii din cei prezenți păreau sceptici țînd cont de „necesitățile vitale” de puncte! După cîteva minute partida a început. Am urmărit un joc deschis, frumos, cu acțiuni rapide pe ambele părți. Echipierii celor două tabere se înțelegeau perfect între ei fără gesticulații, strigăte și reproșuri. Antrenorii liniștiți urmăreau de pe băncile lor evoluția elevilor, iar fluierul

arbitrului V. Grigorescu se auzea din cînd în cînd.

Rar ne-a fost dat să vedem o astfel de partidă disputată într-un tempo rapid și în care să nu avem ocazia să notăm vreo lesire nesportivă. În cele 90 de minute de joc în care au evoluat 24 de jucători, am notat doar 14 faulturi banale de joc și nici un avertisment. Iar, în tribună spectatori aplaudau fazele frumoase realizate atât de gazde cit și de oaspeți. La sfîrșitul jocului, în aceeași cabină, antrenorul orădean C. Schertz și cel al timișorenilor I. Lipoczi au venit să mulțumească arbitru pentru modul cum a condus jocul.

Petre ARCAN

CÎND ÎȚI FACI SINGUR DREPTATE!...

Totul conducea la un meci interesant, frumos, fără probleme. Mai întîi cele cîteva mii de spectatori care au luat cu asalt stadionul din valea Arleşului cu mult înainte de începerea partidei Arleş — Mureșul Deva: în al doilea rînd, prezența lui Soo, fostul „tunar” al lui C.F.R. Cluj, în rîndurile echipei locale, ridica și mai mult cota interesului pentru meci.

Dar „discuțiile” au început încă din min. 12 cînd Mîlnă (Arleşul) îl faultează pe Selymes (Mureșul). Un fault de joc pe care arbitru Al. Chigea îl sancționează prompt, dar înaintașul din Deva se ridică și își palmulește adversarul, fapt care îl atrage eliminarea din joc. Cartonașul roșu

primit de Selymes stîrnete un val de proteste — nefondate — din partea antrenorului său Ladislav Vlad, care a ținut să comunice părerea sa, la sfîrșitul jocului, întregii brigăzi de arbitri. În schimb, cu toate că înfrîngerea formației din Deva a fost severă (0-3), îng. Dumitru Cepănar, președintele secției, a ținut să... felicite întreaga brigadă de arbitri pentru modul cum s-a achitat de sarcina sa!

Să notăm, în încheierea acestor rînduri, faptul că în incinta terenului au intrat foarte mulți spectatori și numai intervenția hotărîtă a conducătorului jocului a făcut ca el să fie evacuat.

Florin SANDU

APOSTROFĂRI NEDREPTE

La sfîrșitul partidei Minerul Baia Mare — Unirea Arad, observatorul federal Mircea Crătescu îl acordă arbitru Gheorghe Popovici — București, nota 10 pentru felul cum a condus această partidă. Subscriem acest fel de aprecieri pentru că el a eliminat din capul locului orice tentativă de abateri grosolane de la regulament, cu toate că oaspeții au oprit, prin faulturi, în prima repriză, majoritatea acțiunilor de atac ale gazdelor. Și cu toate că am notat 62 de faulturi făcute de oaspeți, jocul n-a degenerat, deși se credea că elevii lui Halagian vor încerca să plătească o serie de „polite” pentru meciul din toamnă. Nimic din toate acestea. Dimpotrivă,

jucătorii ambelor echipe au fost aplaudați la ieșirea de pe teren pentru lupta lor sportivă.

Și dacă jucătorilor nu li se poate imputa decât faptul că nu s-au înscris mai multe goluri, nu poate fi trecut cu vederea o anumită „răutate” dovedită de publicul bîimărean față de portarul oaspeților, Gornea. Cînd el a greșit la primul gol (min. 63), iar la șapte minute mai tîrziu (timp în care au venit încă două) a fost înlocuit cu Suciu. I-am văzut pe jucătorii din Arad învins de două ori: pe terenul de sport în luptă dreaptă, și de publicul spectator care l-a apostrofat pe nedrept.

Teodor TOHĂȚAN

● REZULTATE ● CLASAMENTE ●

● ETAPA VIITOARE ●

SERIA I

Caraimanul Bușteni — Știința Bacău 0-0; C.S.U. Galați — Metalul Mija 3-1 (0-0); S.C. Tulcea — Ceahlăul P. Neamț 2-0 (1-0); C.F.R. Pașcani — C.S.M. Suceava 2-0 (2-0); Gloria Buzău — F.C. Galați 0-0; Progresul Brăila — Victoria Roman 2-3 (2-0); Celuloza Călărași — Viitorul Vaslui 1-1 (0-1); Constructorul Galați — Metalul Plopieni 2-3 (1-0); Petrolul Moinești — Otetul Galați 1-0 (1-0).

1. GLORIA BUZĂU	23 13 5 5 32-15 31
2. Metalul Plopieni	23 13 4 6 38-19 30
3. C.S.M. Suceava	23 12 7 3 38-20 30
4. Știința Bacău	23 12 6 5 33-24 30
5. F.C. Galați	23 11 6 6 22-15 28
6. S.C. Tulcea	23 10 5 8 25-17 25
7. C.S.U. Galați	23 11 3 9 36-31 25
8. Ceahlăul Piatra Neamț	23 9 5 9 27-20 23
9. Metalul Mija	23 9 4 10 22-25 22
10. Viitorul Vaslui	23 7 8 8 19-32 22
11. C.F.R. Pașcani	23 6 8 8 23-26 21
12. Constructorul Galați	23 8 4 11 23-33 20
13. Celuloza Călărași	23 8 4 11 23-33 20
14. Caraimanul Bușteni	23 8 3 12 26-40 19
15. Otetul Galați	23 8 2 13 25-36 18
16. Petrolul Moinești	23 5 8 10 23-41 18
17. Progresul Brăila	23 5 5 12 23-26 17
18. Victoria Roman	23 5 5 13 15-36 15

C.S.M. Suceava — Viitorul Vaslui (2-0); S.C. Tulcea — Progresul Brăila (1-1); Metalul Plopieni — Gloria Buzău (0-3); Celuloza Călărași — Caraimanul Bușteni (0-2); Otetul Galați — C.F.R. Pașcani (1-3); Ceahlăul P. Neamț — Constructorul Galați (0-3); F.C. Galați — Petrolul Moinești (1-3); Știința Bacău — C.S.U. Galați (0-0); Victoria Roman — Metalul Mija (0-2).

SERIA A II-a

Metalul București — Tractorul Brașov 1-0 (0-0); Minerul Motru — Dunărea Giurgiu 2-0 (0-0); Nitraonia Făgăraș — Soimii Sibiu 1-1 (0-1); Metrom Brașov — C.S. Tirgoviște 1-0 (1-0); C.S. Rm. Vilcea — Carpați Brașov 1-0 (0-0); Flacăra Moreni — Dinamo Slatina 1-4 (0-3); Gaz metan Mediaș — S.N. Ottenita 1-1 (0-0); Electroputere Craiova — Autobuzul București 5-1 (1-0); Progresul București — Metalul Drobeta Tr. Sv. 3-2 (1-1).

1. C.S. RM. VILCEA	23 15 3 5 33-18 33
2. Soimii Sibiu	23 12 7 4 31-16 31
3. Tractorul Brașov	23 11 5 7 28-21 27
4. Flacăra Moreni	23 11 4 8 36-27 26
5. Metalul Buc.	23 11 4 8 26-19 26
6. Dinamo Slatina	23 10 6 7 30-27 26
7. Metalul Drobeta Tr. Sv.	23 12 2 10 22-26 26
8. Electroputere Craiova	23 10 3 10 36-25 23
9. Progresul București	23 9 5 9 19-23 23
10. Metrom Brașov	23 8 5 10 28-26 21
11. S.N. Ottenita	23 6 8 9 24-27 20
12. C.S. Tirgoviște	23 8 4 11 26-31 20
13. Autobuzul București	23 8 4 11 24-32 20
14. Gaz metan Mediaș	23 5 9 9 25-20 19
15. Nitraonia Făgăraș	23 6 7 10 27-33 19
16. Dunărea Giurgiu	23 6 7 10 14-31 19
17. Minerul Motru	23 9 0 14 21-32 18
18. Carpați Brașov	23 7 3 13 21-32 17

Soimii Sibiu — Gaz metan Mediaș (1-1); Tractorul Brașov — Nitraonia Făgăraș (2-2); Dunărea Giurgiu — C.S. Rm. Vilcea (0-4); Autobuzul București — Flacăra Moreni (0-4); Dinamo Slatina — Metalul București (1-3); C.S. Tirgoviște — Electroputere Craiova (1-1); Carpați Brașov — Progresul București (1-0); Metalul Drobeta Tr. Severin — Metrom Brașov (0-1); S.N. Ottenita — Minerul Motru (2-1).

SERIA A III-a

Ind. sîrmei C. Turzii — Corvinul Hunedoara 0-1 (0-0); Arleşul Turda — Mureșul Deva 3-0 (0-0); Victoria Carei — C.F.R. Timișoara 1-1 (1-1); Olimpia Satu Mare — Minerul Cavnic 4-0 (2-0); F.C. Bihor — Metalurgistul Cugir 2-0 (1-0); Minerul Baia Mare — Unirea Arad 1-1 (0-0); Gloria Bistrița — Vulturii Tr. Lugoj 2-0 (1-0); Minerul Anina — Textila Odorhei 0-0; U.M. Timișoara — Olimpia Oradea 2-0 (1-0).

1. OLIMPIA SATU MARE	23 12 8 3 25-10 32
2. F.C. Bihor	23 13 2 8 27-15 28
3. Corvinul Hunedoara	23 11 5 7 24-17 27
4. Minerul Baia Mare	23 11 4 8 33-23 26
5. Unirea Arad	23 10 6 7 31-29 26
6. U.M. Timișoara	23 11 3 9 27-22 25
7. Victoria Carei	23 10 4 9 33-31 24
8. Minerul Anina	23 10 4 9 32-34 24
9. Industria sîrmei C. Turzii	23 9 5 9 30-23 23
10. Mureșul Deva	23 10 3 10 19-23 23
11. Textila Odorhei	23 8 6 8 26-24 22
12. Olimpia Oradea	23 8 6 9 19-24 22
13. C.F.R. Timișoara	23 9 3 11 30-30 21
14. Arleşul Turda	23 9 3 11 26-31 21
15. Gloria Bistrița	23 9 2 12 27-32 20
16. Metalurgistul Cugir	23 6 5 12 27-33 17
17. Vulturii Textila Lugoj	23 7 3 13 22-32 17
18. Minerul Cavnic	23 7 2 14 21-38 16

Gloria Bistrița — Unirea Arad (0-2); C.F.R. Timișoara — Minerul Anina (0-2); Minerul Baia Mare — Olimpia Satu Mare (0-1); Olimpia Oradea — Arleşul Turda (1-4); Mureșul Deva — Victoria Carei (0-0); Textila Odorhei — U.M. Timișoara (1-2); Metalurgistul Cugir — Ind. sîrmei C. Turzii (1-3); Vulturii Textila Lugoj — F.C. Bihor (0-2); Minerul Cavnic — Corvinul Hunedoara (0-1).

RAMSEY ȘI NOUA SA SELECȚIONATĂ

În Anglia, în fotbalul englez, la ordinea zilei nu mai este nici duelul Leeds — Liverpool pentru titlul de campion, nici Cupa Angliei (întrucât cele două finaliste se cunosc), iar întrebarea: cine va promova în prima ligă?, nu mai pasionează nici ea. Middlesbrough din divizia a doua, echipa antrenată de fostul „leedsman” Jackie Charlton, „girafa” cum este supranumit, având un avans suficient de mare față de a doua clasată pentru a se considera de pe acum colegă de competiție cu Arsenal et comp.

În fotbalul englez, la ordinea zilei este echipa națională. Mai bine zis, Alf Ramsey care acum primește felicitări după acei 0-0 de pe Estadio Nacional din Lisabona înregistrat la 3 aprilie, deși nu cu multă vreme înainte fusese ținta criticilor presei engleze datorită eliminării Angliei din preliminariile C.M. Care sînt faptele ce i-au atras felicitări lui Ramsey? Unul singur: curajul de a fi promovat, de a fi adus sub tricoul reprezentativei nu mai puțin de șapte nume noi, evasinecunoscute pe continent și în lumea fotbalului. Ai auzit de portarul Parkes? De fundașii Nish, Watson sau Pejic? De mijlocasul Dobson sau de atacanții Brookin și Bowles? Și totuși, toți aceștia

s-au aliniat la fluierul spaniolului Guruceta pe stadionul lusitan. Dintre cei mai vechi s-a înregistrat revenirea lui Todd, prezenta lui Peters și Channon, singurii „supraviețuitori” ai echipei care, în cea tristă zi — pentru fotbalul Albionului — de 17 octombrie 1973, a încheiat la egalitate, pe Wembley, partida hotărîtoare cu Polonia. Ball era și el printre „rezervisti”.

Deci cu totul alt „decet” cel obișnuit. Jocul prestat de oamenii lui Ramsey la Lisabona n-a fost însă prea bun, cu toate că clima din ziua meciului era apropiată de cea din insulele engleze: vînt, frig, ploaie. În tribune nici 10.000 de spectatori. Dar cei care au lipsit nu au pierdut prea mult. Englezii au dominat, însă din jocul lor n-a străbătut nici o idee, iar atacanții au ratat toate ocaziile avute. Fără Eusebio, nici portughezii, după cum au transmis agențiile de presă, nu au reușit mai mult, echipa fiind departe de soccerul demonstrat altădată de cele două școli pe care le reprezentau.

Vor ajunge Parkes, Dobson, Watson și ceilalți la strălucirea de altădată al lui Banks, Moore, Bobby Charlton sau Clarke?

Deocamdată Ramsey primește felicitări. Nu o fi, oare, prea devreme? (M.T.)

DE PRETUTINDENI

S-AU ALCĂTUIT GRUPELE TURNEULUI U.E.F.A. Între 22 și 31 mai, în Suedia se dispută cel de al 27-lea turneu final de juniori U.E.F.A. În urma disputării jocurilor din preliminarii, s-au completat toate cele 16 locuri. Echipa României face parte din grupa I, ale cărei partide se vor disputa în orașul Ronneby, aflat în sudul Suediei. Iată componența celor patru grupe:

I: România, Finlanda, Islanda, Scoția;
II: Polonia, R.D. Germană, Turcia, Iugoslavia (la Ystad);
III: Tara Galilor, Danemarca, Luxemburg, Belgia (la Malmö);
IV: Portugalia, Suedia, Grecia, Spania (la Orenas).

RETURUL COMPETIȚIILOR EUROPENE INTERCLUBURI. Miercuri viitoare se vor disputa partidele- retur ale semifinalelor, competițiilor europene intercluburi:

Iată programul și arbitrii:
CUPA CAMPIONILOR EUROPENI: Bayern München — Ujpesti Dozsa Budapesta 1-1. P. Kazakov (U.R.S.S.): Atletico Madrid — Celtic Glasgow (0-0). R. Scheurer (Elveția).

CUPA CUPELOR: F. C. Magdeburg — Sporting Lisabona (1-1) J. Taylor (Anglia); Borussia Mönchengladbach — A.C. Milan (0-2),

F. Martinez (Spania). CUPA U.E.F.A.: V.f.B. Stuttgart — Feyenoord Rotterdam (1-2). P. Paterson (Scoția); Tottenham Londra — Lokomotive Leipzig (2-1). R. Delcourt (Belgia).

SURPRIZE ÎN CUPA U.R.S.S. Sezonul de fotbal a început și în Uniunea Sovietică. Este drept, în sudul țării, unde s-au jucat primele partide oficiale, cele din cadrul Cupei U.R.S.S. Pînă acum au fost eliminate două echipe, Karpati Lvov și Nistru Chișinău, dar sînt în pericol de a pierde contactul cu această competiție și fosta campioană Zaria Vorosilovgrad, ca și cunoscuta formație din Moscova, T.S.K.A.

NEPLĂCERI CU CONNOLLY. George Connolly, în vîrstă de 24 de ani, fotbalistul anului 1973 în Scoția, a devenit, între timp, problema nr. 1 a fotbalului din această țară. Strălucitul liber al lui Celtic Glasgow s-a declarat indisponibil cu puțin timp înainte de călătoria națională pentru jocul inter-țări cu Elveția din iunie anul trecut. Și aceasta cu totul nemotivat. Mai interesant este faptul că, în noiembrie 1973, Connolly a dispărut înaintea unui joc de campionat și s-a prezentat la club după șase zile! Cu toate acestea a fost iertat,

fiind din nou chemat în lotul reprezentativ. A urmat apoi o criză de formă, ceea ce l-a treout pe banca de rezerve și chiar pe lista de transferări. N-a participat nici la jocul cu R.F. Germania de la 27 martie. Datorită acestor fapte s-ar putea să nu intre în vederea selecționerului Ormond pentru turneul final al C.M.

DOCHERTY: „CHELSEA PLINGE...”. Tommy Docherty, managerul lui Manchester United, are foarte multe probleme în acest final de campionat al Angliei în care echipa sa luptă din răsputeri pentru a scăpa de primedea retrogradării în divizia secundă. Docherty este însă optimist: „Aveam nevoie de 10 puncte în următoarele șapte meciuri”, spunea el înaintea partidului cu Norwich, pe care United a câștigat-o. Deci încă opt puncte în următoarele șase meciuri.

Docherty speră că, în continuare, să învingă pe Southampton (unde joacă Osmond) și Stoke City (unde joacă Hudson). Despre acești doi jucători, pe care i-a avut la ordinele sale atunci cînd antrenor pe Chelsea, cunoscutul antrenor a declarat că: „Mai bine aș fi traversat Canalul Mînceii în barcă în cele două sensuri decît să-i vind. Chelsea plinge acum după ei”.

extern MAGAZIN extern

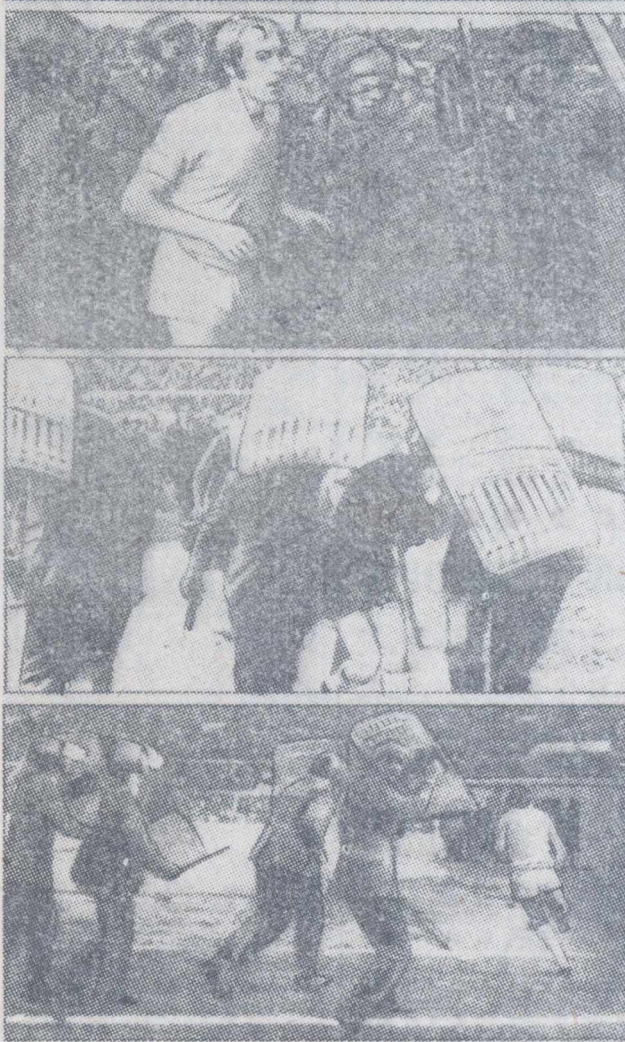
FAULT I

De foarte multe ori, vedem pe stadioane astfel de momente în care un jucător atacă neregulamentar, cu piciorul ridicat, pe cel ce are mingea — faza ce-l face pe arbitru ca automat să ducă fluierul la gură și să-l sancționeze pe „agresor” cu o lovitură liberă directă, conform articolului nr. 12 din regulamentul. Uneori, însă, jocul continuă ca și cum nimic nu s-ar fi întimplat, iar arbitrul pierde o stea...

PE STADIONUL OLIMPIC DIN ROMA...

IL CAOS ALL'OLIMPICO

Grave incidente au avut loc, cu cîva timp în urmă, la finele partidei A.S. Roma — Lazio (1-2). Un grup de fanatici suporterii ai lui A.S. Roma i-au atacat pe învingători cu ce le-a venit la îndemînă și, apoi, au încercat să invadeze terenul de joc (partida avea loc pe Stadionul Olimpic din capitala Italiei), încercînd să pătrundă la cabinetele jucătorilor. Au avut loc incinerări violente cu poliția care a lansat bombe cu gaze lacrimogene pentru a-i îndepărta pe „invadatori”. 21 de persoane au fost rănite și internate la spital pentru îngrijiri și alte arestat. În urma acestor dezordini, clubului A.S. Roma i s-a ridicat dreptul de organizare a meciurilor de fotbal pe mai multe etape. Iată în imaginile noastre, publicate și de cotidianul „Stadio” din Bologna, „faze” de la incidentele de după meciul A.S. Roma — Lazio. După cum se vede, polițiștii sînt echipați cu scuturi...

NEDORITUL GOL...

Am mai publicat și altădată imagini asemănătoare acestora. Dar încă nici una n-a fost atât de grăitoare, nici una n-a exprimat atât de bine deznădejdea, disperarea cauzată de un gol nedorit, un gol care poate afirma atât de greu în balanța golaverajului, un gol care te poate îndepărta complet de locul 1, sau te poate arunca în brațele retrogradării...

MOZAIC

● Fostul internațional olandez Theo Laseroma va abandona fotbalul de competiție. El se află în posesia unei oferte de a deveni antrenorul unei echipe, dar nu în Olanda ci în Belgia.

● Portarul lui Internazionale, Vieri, se antrenează purtînd pe umeri o încălțătură de 20 kg, făcută din plumb. Susține că aceste antrenamente îi servesc la îmbunătățirea reflexelor și a dolenței.

● Wembley va găzdui două finale ale „Cupei Angliei” în cinci zile, dacă Liverpool și Newcastle vor termina la egalitate la 4 mai. Finala va fi rejucată la 8 mai, în noaptea. Pentru prima dată în istoria competiției nu vor avea loc prelungiri în finala Cupei Angliei; dacă după 90 de minute scorul este egal meciul se rejucă.

● Hans Tilkowski, antrenorul lui F. C. Nürnberg, a fost condamnat la o amendă de 1000 mărci. Sancțiunea a fost dictată de federația vest-germană ca urmare a atitudinii ne sportive a antrenorului într-un meci de cupă jucat în compania lui Offenbach.

● Înaintea partidului Ujpesti Dozsa — Bayern München, din cadrul Cupei campionilor europeni, Udo Lattek, antrenorul echipei

bavareze, a asistat, la Budapesta, la două meciuri ale lui Ujpest, jucate cu Pecs și Ferencváros.

● Se spune că „poziția” lui Knobel, actualul antrenor al lui Ajax Amsterdam, este foarte delicată!

● Borussia Mönchengladbach a propus formației Glentoran Belfast să joace un meci amical în profitul familiei jucătorului nord-irlandez decedat după meciul-jucător jucat între cele două echipe în Cupa Cupei.

● Wille Ormond i-a găsit pe trei dintre tinerii săi jucători internaționali (Parlane — 21 de ani, Daighi — 23 de ani și Sowness — 20 de ani) într-unul din barurile din Frankfurt pe Main după meciul sustinut acolo cu reprezentativa R. F. Germania. Toți trei au fost sancționați foarte aspru.

● Formația olandeză F.C. Twente, care este în căutarea unui manager, a primit 49 de oferte.

● Faptul cel mai marcant al etapei nr. 21 a campionatului cehoslovac a fost înfrîngerea echipei Spartak Trnava pe teren propriu, în fața lui Brno. Este prima înfrîngere — după opt ani! — a formației din Trnava suferită chiar la domiciliu. Într-un fel, un record!

● Ademir da Guia, care a jucat în reprezentativa Braziliei în meciul cu Mexic, a cunoscut precedentul sa selecție cu... nouă ani în urmă!

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
Sectorul 1, telefon 11.10.05 (centrală),
12.95.96

● PREZENTAREA ARTISTICĂ: Liviu BOBOCEA
● PREZENTAREA GRAFICĂ: Aurelian UDROIU

NOTATII

ȘI AICI VOR FI SURPRIZE...

Spre deosebire de alte perioade ante-campionat mondial, acum, anticipările asupra arbitrilor care vor reprezenta figurile centrale ale ediției 1974 sînt foarte numeroase și imbracă și haina unei depline siguranțe. De pildă, faptul că finala va fi condusă de arbitrul belgian Vital Loraux e adesea amintit și după unii, pronosticul prezintă sută la sută garanție. E drept că vivacele „cavaler al fluierului” din Liège a trecut cîteva „probe de foc” concludente numite Anglia—Polonia sau Iugoslavia—Spania, că a fost delegat în jocurile grele și din alte zone ale preliminarilor decît cea europeană, la solicitarea F.I.F.A. Sînt argumente care pledează pentru instalarea lui Loraux printre arbitrii de prim plan ai turneului final din iunie—iulie. În plus, împrejurarea, cu mare influență în desemnarea conducătorilor de jocuri, că reprezintă o federație a cărei echipă nu se află printre finaliste, reprezintă și ea un atu pentru arbitrul belgian.

Se mai fac și alte previziuni care fi au ca subiecți pe alți arbitri precum John Taylor (Anglia), Sanchez Ibanez (Spania), Dogan Babacan (Turcia), etc., ca alți favoriți ai turneului final din ediția X-a. Sigur că se vor impune o serie de arbitri și speranța noastră e ca și reprezentantul arbitrilor români, Nicolae Rainea, să fie printre ei. Credem, însă, că anticipările sînt prea grăbite. Să nu uităm că, în precedentele ediții, tocmai arbitrii considerați prim-solști ai grupului de „cavaleri ai fluierului” selecționați de pe întregul glob au clacat. Nu era, de pildă, vest-germanul Rudolf Kreitlein un asemenea favorit? Sau nu a apărut mai apoi, tot la ediția 1966 — elvețianul Dienst ca indiscutabilul șef de promoție al arbitrilor aceluia campionat? Și n-au clacat amîndoi?

Cercetînd modul cum s-au desfășurat lucrurile la turneele finale, observăm că, în adevăr, arbitrii care au venit cu excelențe „cărți de vizită” au figurat la meciurile cele mai importante. Dar cînd au confirmat, la fața locului, aceste veleități? Oare n-a fost impus Rudolf Glockner, la ediția mexicană, de excelențele lui prestații la toate jocurile la care a fost delegat, pentru a obține marea onoare de arbitru finala? Nici în sectorul arbitraje, surprizele — mai bune sau mai puțin bune — n-au lipsit. Ele vor apare și în ediția mîuncheneză, să fim siguri!

Eftimie IONESCU

O CARTE DE VIZITĂ STRĂLUCITĂ: DE TREI ORI CAMPIONĂ A LUMII

BRAZILIA

Aproape că nici nu mai este nevoie de o prezentare în plus a echipei campioane a lumii, selecționata Braziliei, adversarul de azi al naționalei României în turneul său sud-american. Deținătoarea definitivă a „Cupei Jules Rimet” s-a distins nu numai cucerind de trei ori titlul mondial, dar ea este totodată recordmană a C. M. fiind prezentă la toate turneele finale. Titlurile le-a obținut numai în afara granițelor: primul în Suedia (1958), al doilea în Chile (1962), al treilea în Mexic (1970). În schimb acasă a fost înfrântă, ceea ce de 16 iulie 1950 fiind socotită drept cea mai neagră din istoria fotbalului din uriașă țară a Americii de Sud: 1-2 pe imensa arenă Maracana cu naționala Uruguayului, o țară de aproape 46 de ori mai mică și cu o populație sub aceea a orașului Rio de Janeiro! Dar fotbalul brazilian a găsit forța pentru a reveni — și cu cit aplomb! în fruntea elitei mondiale.

Anul acesta, echipa pregătită de Mario Zagalo va porni, de la 13 iunie, în cursa pentru confirmarea titlului. Meciuul de azi cu selecționata României face parte din programul de jocuri-test ale reprezentativei „tri-campeo”. Partidele de până acum nu au fost concludente, Zagalo aflându-se cu două luni înainte de pistolul startului în focurile căutării. Calitatea fotbalului demonstrat nu a multumit, ca și rezultatele, chiar dacă acestea demonstrează un crescendo: 1-2 cu Brazilia B, 1-1 cu Mexic, 1-0 cu Cehoslovacia, 1-0 cu Bulgaria B. Dar Zagalo nu precipită lucrurile, cu toate că are în față experiența de acum patru ani a lui Saldanha. Din lungă listă a selecționaților (Pele a răspuns negativ și la ultima solicitare) a renunțat, după ce se anunță, la portarul Felix

(Fluminense), la Paulo Cesar (Flamengo), înlocuindu-l cu portarul Renato (Flamengo), fundașul Nelinho (Cruzeiro) și atacantul Edu (Santos), dându-și avizul favorabil și pentru încorporarea în lot a cunoscutului Gerson.

Dacă linia de fundași dă satisfacție, problema majoră rămâne aceea a mijlocului terenului, unde Ademir da Guia (fiul celebrului mijlocas central Domingos da Guia, cunoscut de la campionatul mondial din 1938) și Rivelino nu se înțeleg în a coordona ofensiva braziliană. În atac, Rivelino, care la echipa sa de club joacă mijlocas, nu s-a acomodat deloc în întâlnirea cu Mexic pe postul de extremă stîngă (din acest motiv Zagalo l-a preferat, pentru meciul cu Cehoslovacia, pe Edu). Faptul că celălalt Paulo Cesar (cel de la Internacional Porto Alegre) și Clodoaldo sint răniți, complică și mai mult problema. În ciuda revenirii lui Jairzinho, la fel de percutant, Leivinha nu și-a găsit încă tonul exact în dialogul său cu Miradinha sau Eneas, tineri atacanți centrali lansați în arena internațională de Zagalo.

De la 11 martie, la Școala de sport „La Marina”, situată la o oră de mers cu mașina de Rio, selecționatii Braziliei se află în pregătire și au fost supuși tradiționalelor teste medico-sportive. Doi jucători au impresionat în mod deosebit: mai întâi Dirceu (Botafogo) care a strălucit în testul Cooper (3.880 m străbătut în 12 minute, ceea ce este considerat ca record al lumii pentru un fotbalist), și apoi amintitul Miradinha (Sao Paulo) care a alergat 50 de metri cu start de pe loc în 5 secunde și o zecime, înaintea lui Ze Maria (5,4), Luis Pereira și Eneas (5,5), Paulo Cesar (Inter-

național), Rivelino, Marco Antonio, Dirceu și Leivinha (5,8).

Dar iată lotul pe care se bazează Zagalo: Leao (Palmeiras), Wendell (Botafogo), Renato (Flamengo) — portari; Ze Maria (Corinthians), Nelinho (Cruzeiro), Pereira (Palmeiras), Marinho (Santos), Piazza (Cruzeiro), Alfredo (Palmeiras), Marco Antonio (Fluminense), Marinho (Botafogo) — fundași; Clodoaldo (Santos), Rivelino (Corinthians), da Guia (Palmeiras), Paulo Cesar (Inter-

național), Carbone (Botafogo), Cesar (Palmeiras), Valdomiro (Internacional) — mijlocasi; Jairzinho (Botafogo), Leivinha (Palmeiras), Eneas (Portuguesa), Miradinha (Sao Paulo), Dirceu (Botafogo), Edu (Santos) — atacanți. 17 dintre ei au jucat în meciurile cu Mexic și Cehoslovacia. S-ar putea ca azi, în partida cu selecționata României, Zagalo să-i încerce pe cei nefolosiți până acum, adică Renato, Nelinho, Marinho (Santos), Clodoaldo, Cesar și Dirceu.

Statul major al reprezentativei Braziliei în acțiune, la un antrenament. Iată-i, de la stînga la dreapta, pe medicul Toledo Lidlo, antrenorul Mario Zagalo și preparatorul fizic Admildo Chirol.

„ALB-CELESTII” PRIVESC SPRE... ÎNĂLȚIMILE WELTMEISTERSCHAFT-ULUI!

ARGENTINA

„Foarte mulți afirmă cu convingere că R.F. Germania va fi cîștigătoarea celei de a X-a ediții a Campionatului mondial. Personal însă, nu cred într-un astfel de pronostic, favoritele mele în marea confruntare, de anul acesta de la München, fiind în ordine Argentina, Olanda și Brazilia...”

Declarația aceasta nu lipsită de senzațional și care avea să producă o furească reacție în lumea fotbalului internațional, aparține chiar unui cunoscut fotbalist vest-german, și anume lui Günther Netzer, actualmente component al formației Real Madrid și ea a fost făcută recent unui ziarist brazilian care, surprins la rîndul său, dar, în același timp și rațional, a mărturisit unor confrăți: „În fond, Netzer ar putea să aibă dreptate în ceea ce spune: șansele Argentinei, în disputa pentru titlul suprem, nefiind deloc neglijabile chiar dacă admitem că performan-

țele sale anterioare nu sînt suficiente de edificatoare în această privință”.

Într-adevăr, dacă ar fi să facem un succint bilanț al prezențelor naționalei argentine în turneele finale ale campionatului mondial, am inscrie pînă acum doar cinci participări dintre care una singură a însemnat, realment, un succes pentru formația „alb-celestă”. Este vorba de prima ediție a „Cupei Jules Rimet”, din 1930, cînd Argentina, învinsă în finala competiției de la Montevideo de Uruguay cu 4-2, a ocupat un meritos loc doi în ierarhia celor mai bune echipe din lume. De atunci, însă, fotbalul din patria lui Di Stefano și Omar Sivori n-a mai cunoscut strălucirea marilor performanțe la nivel de reprezentativă.

Ce va fi anul acesta la C.M. '74? Judecînd după interesul pe care-l acordă în prezent viitoarea

gazdă a „El Mundialului 1978”, pregătirii pe toate planurile și în special pe acela privind echipa națională, ajungem la concluzia că de astă dată Argentina este hotărîtă să-și valorifice la maximum posibilitățile și șansele pe care, teoretic cel puțin, i le oferă standardul ridicat al fotbalului din această mare țară a Americii Latine. „S-a terminat cu improvizatiile de pînă acum” este de părere cea mai mare parte a specialiștilor argentinieni. Și o asemenea afirmație își găsește justificarea în munca organizată, bine

CARNEVALI

dozată și perfect sincronizată cu nevoile de realizare a unei forme sportive corespunzătoare la momentul oportun; muncă pe care o desfășoară trio-ul de tehnicieni compus din Vladislav Cap, Victor Rodriguez și José Varacka, împreună cu lotul celor 22 de jucători selecționați în vederea unor partide de verificare (printre care și aceea cu România, de la 22 aprilie, la Buenos Aires) a cărei componentă este următoarea: Santoro (29 ani, Independiente), Fillo (24, River Plate) — portari; Wolff (25, River Plate), Manuel Sa (27, Independiente), Togneri (32, Estudiantes), Tarantini (18, Boca Juniors), Telch (30, San Lorenzo), Paulino (24, Racing), Paganini (24, Estudiantes), Glaria (25, San Lorenzo) — fundași; Brindisi (24, Huracan), Poy (25, Rosario Central), Chazarreta (26,

San Lorenzo), Squeo (25, Vélez Sarsfield), Cocco (27, San Lorenzo) — mijlocasi; Balbuena (25, Independiente), Avallay (29, Huracan), Bertoni (19, Independiente), Houseman (19, Huracan), Potente (23, Boca Juniors), Cano (24, Atlanta), Santamaria (22, Newell's Old Boys) — atacanți.

Acestora urmează a li se adăuga ulterior, în vederea definitivării efectivului de jucători pentru C.M. '74 și cei din selectul grup al fotbalistilor argentinieni care activează la echipe de club dincolo de hotarele țării. Este vorba de Ayala (23 ani, Atletico Madrid), Yazalde (29, Sporting Lisabona, actualul golgeter al Europei cu 41 de goluri), Perfumo (31, Cruzeiro — Brazilia), Bargas (26, Nantes), Heredia (23, Atletico Madrid) și portarul Carnevali (27, Las Palmas).

Incontestabil, un lot foarte valoros, cu multe nume sonore, din care se poate alcătui oricînd un „11” capabil să atace pozițiile frunțase ale soccerului mondial și despre care Hector Rial — unul dintre conducătorii federației de fotbal argentine spunea, de curînd, că trebuie să acționeze în teren asemenea campionului de box Carlos Monzon. Adică să dea lovitură adversarilor, fără a se lăsa... lovit!

ÎN CAMPIONATELE DIN EUROPA

● Foarte pasionant se anunță finalul campionatului din Ungaria. Deocamdată, patru echipe pot candida la titlu. Duminică, Ujpesti Doza a dispus cu 1-0 de Videoton, revelația campionatului. Honved a cîștigat în deplasare (1-0) cu Dorog, Ferencvaros s-a reîntors cu un punct prețios de la meciul cu Egyeteres (1-1), iar Vasas în revenire, a dispus cu 2-1 de Csepel. Poziția frunțelor:

1. Ujpesti Doza	23 14 4 5 26-32
2. Ferencvaros	23 11 8 4 31-21 30
3. Honved	23 13 7 4 25-24 29
4. Videoton	23 12 5 6 31-23 29

● Steaua roșie Belgrad a fost performera etapei. A cîștigat la Skopje cu Vardar (scor 3-1) și în cazul cînd va egala pe Velez la puncte, va troce pe primul loc în clasament, grație golaverajului. Deci, în Iugoslavia, lupta pentru titlu rămîne deschisă. Alte rezultate: Velez — Borac 2-0, Proletar — O.F.K. Belgrad 1-2, Sloboda Tuzla — Hajduk Split 0-0. Pe primele locuri:

1. Velez Mostar	27 14 7 6 45-29 35
2. Steaua roșie	27 14 5 8 57-38 33
3. Hajduk Split	27 13 7 7 39-21 33

● Lazio face pași din ce în ce mai mari spre cucerirea titlului. Duminică însă, adică Lazio cit și Juventus au trecut prin mari emoții. La pauza liderii erau conduși cu 2-1 de Verona, dar au învins în final cu 4-2, iar „Juve” în fața lui Cagliari pe teren propriu, a egalat în final (1-1). Pozițiile lor în clasament:

1. Lazio	25 16 5 4 40-19 37
2. Juventus	25 12 9 4 38-22 33

● C.F. Barcelona, cu Cruyff în mare vervă, este virtuală campioană, cu toate că duminică nu a înscris nici un gol la Malaga (scor 0-0). Atletico Madrid a dispus de Atletico Bilbao cu 1-0, iar Oviedo a întrecut cu același scor pe Saragossa. Ce se întîmplă cu Real Madrid, din nou învinsă (1-2 cu Santander)?

Pe primele locuri:	
1. C.F. Barcelona	30 15 3 2 48-19 46
2. Atletico Madrid	30 15 7 8 44-29 38
3. Saragossa	30 14 6 10 44-29 38

● În Austria, după 24 de etape, Wacker Innsbruck are 36 de puncte (un joc mai puțin) decît următoarele două clasate (Linz 35 p. și Austria Viena 34 p.)

● În Franța se pare că St. Etienne va cîștiga campionatul. Duminică ea a dispus de Troyes cu 2-0 și are acum 52 p., fiind urmată de Nantes cu 48 p. (un joc în minus) și de Lyon cu 47 p.

● Foarte dramatic se anunță finalul de campionat în Anglia. Se pare că șansele sînt de partea lui Leeds, care și-a revenit din „punctul mort” pe care l-a avut. Are 4 puncte avans, dar două jocuri mai mult, decît Liverpool în schimb și un golaveraj superior. Leeds a cîștigat un punct prețios la Coventry (0-0). Dar mai sînt 3 etape (5 meciuri ale lui Liverpool și 3 ale lui Leeds!)

Pozițiile lor în clasament:	
1. Leeds United	39 21 14 6 61-30 56
2. F.C. Liverpool	37 21 10 6 46-28 52

telex telex telex

ANTRENOR GALEZ PENTRU NAȚIONALĂ IRANULUI

Frank O'Farrel, antrenorul lui Cardiff City, a anunțat că a acceptat un contract ca antrenor al naționalei iraniene, începînd de la 1 mai. Contractul prevede că antrenorul galez să activeze timp de doi ani în Iran.

PERFUMO REVINE ÎN ARGENTINA

Roberto Perfumo va fi căpitanul naționalei argentine la viitoarea ediție a turneului final al C.M. El îmbracă din nou tricoul alb-albastru de „seleccionado” argentinian, după trei ani de absență din țară. Echipa braziliană Cruzeiro, unde activează Perfumo, a pretins federației argentine o asigurare pentru perioada cit va fi la dispoziția federației în vederea pregătirii pentru C.M. și compe-

titia propriu-zisă. Roberto Perfumo s-a născut la Buenos Aires la 3 octombrie 1942. Și-a început cariera în echipa de juniori River Plata, dar s-a afirmat la Racing.

AMENDA PENTRU HERTHA

Formația Hertha din Berlin Occidental a fost amendată cu 2.000 de mărci, ca urmare a incidentelor petrecute la întîlnirea amicală pe care această echipă a susținut-o cu Fenerbahce Istanbul. La sfîrșitul meciului, publicul a invadat terenul molestînd arbitrul.

CHINAGLIA, CRAINIC LA RADIO!

După ce a debutat cu brîo între interpretii de muzică ușoară, imprimînd și un disc, Giorgio Chinaglia va aborda, începînd de la 21 aprilie, o nouă activitate: aceea de pre-

zentator la radio. În cuplu cu Paolo Ferrari, golgeterul lui Lazio, va întreține ascultătorii cu dialoguri și anecdotă distractive în cadrul unei transmisi de prezentare a discului în vara lui 1974. În flecare duminică de la orele 13.20 la 14, înainte ca tifosii săi să-l aplaude pe stadion, el vor asculta acasă, la ora prînzului.

HERRERA ÎNLĂTURAT DE LA INTER?

Helenio Herrera, „ilchidat”? Tată stîrea care a circulat în cercurile bine informate ale clubului Internaționalle. Se pare că președintele Fraizoli ar fi hotărît ca pentru viitorul campionat să renunțe la serviciile „nagului”, fie ca antrenor, fie ca director tehnic sau „supervizor”, așa cum se ventilase ideea imediat după internarea sa în clinică.